

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

(Обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 от 2014 г. на Конституционния съд на Република България от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 27, 77 и 98 от 2018 г. и бр. 17, 64 и 83 от 2019 г.)

§ 1. В глава шестнадесета „Особени производства“ се създава раздел VII „Особени правила за автоматичния обмен на информация за трансгранични данъчни схеми“ с чл. 143ю-143я⁴:

„Раздел VII

Особени правила за автоматичния обмен на информация за трансгранични данъчни схеми

Предмет, обхват и компетентен орган

Чл. 143ю. (1) Този раздел урежда реда за осъществяване на административно сътрудничество чрез автоматичен обмен на информация за трансгранични данъчни схеми.

(2) Автоматичният обмен на информация по този раздел е системното предоставяне на предварително определена информация на държавите – членки на Европейския съюз, без отправено искане, на определен интервал от време.

(3) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите обменя с компетентните органи на държавите членки информация за трансгранични данъчни схеми, получена по реда на чл. 143я¹ и чл. 143я². Информацията включва данните по чл. 143я³, ал. 1 и 2.

(4) Автоматичният обмен на информация и предоставянето на информация от задължените лица по този раздел се прилагат по отношение на данъците, предвидени в чл. 143б.

(5) Информацията по ал. 3 се обменя в срок до един месец считано от края на тримесечието, през което е предоставена, като се използва стандартен формуляр. Информацията може да се обменя на всеки официален език на Европейския съюз, като се съобразяват приетите от Европейската комисия езикови правила.

Подлежаща на предоставяне информация за трансгранични данъчни схеми

Чл. 143я. (1) За целите на автоматичния обмен на информация се предоставя информация за трансграничните данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане, които попадат в поне една от категориите, предвидени в ал. 4.

(2) Трансгранична данъчна схема е схема, която засяга повече от една държава членка или държава членка и трета държава, когато е изпълнено поне едно от следните условия:

1. не всички участници в схемата са местни лица за данъчни цели на една и съща юрисдикция;

2. един или повече от участниците в схемата са едновременно местни лица за данъчни цели на повече от една юрисдикция;

3. един или повече от участниците в схемата извършват стопанска дейност в друга юрисдикция чрез място на стопанска дейност или определена база и схемата обхваща част или цялата стопанска дейност на мястото на стопанска дейност или определената база;

4. един или повече от участниците в схемата извършват дейност в друга юрисдикция, без да са местни лица за данъчни цели или да формират място на стопанска дейност или определена база в тази юрисдикция;

5. схемата може да има въздействие върху автоматичния обмен на информация или определянето на действителния собственик.

(3) Трансграничната данъчна схема може да включва договореност, споразумение, уговорка, съгласие, становище, схема, план, трансакция или поредица от такива. Данъчната схема може да се състои от няколко части или няколко етапа на изпълнение.

(4) Трансграничните данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане са следните категории:

1. схема, при която данъчно задълженото лице или друг участник в нея се задължава да спазва условие за поверителност, което може да изисква да не се разкрива пред други консултанти или пред данъчни органи начинът, по който схемата може да осигури данъчно предимство;

2. схема, при която консултантът има право да получи възнаграждение под каквато и да е форма и това възнаграждение е определено в зависимост от:

а) размера на данъчното предимство, произтичащо от схемата, или

б) това дали е получено данъчно предимство в резултат от схемата; това включва и уговорка консултантът да възстанови частично или изцяло възнаграждението, когато очакваното данъчно предимство, произтичащо от схемата, не е било частично или напълно постигнато;

3. схема, при която има стандартизирана в значителна степен документация и/или структура и която е достъпна за повече от едно данъчно задължено лице, без да е необходимо да бъде съществено променяна за целите на прилагането;

4. схема, при която участник в нея предприема целенасочени действия за придобиване на дружество, което формира данъчни загуби, за прекратяване на основната му дейност и за използване на загубите за намаляване на данъчните си задължения, включително чрез прехвърляне на тези загуби към друга юрисдикция или чрез ускорено използване на тези загуби;

5. схема, която предвижда резултат, равностоеен на преквалифициране, преобразуване или превръщане на доход в имущество,

капитал, дарение или друг вид доход, които се облагат с по-ниска ставка или са освободени от данъчно облагане;

6. схема, която включва последователни сделки, при които се прехвърлят средства с цел обратното им връщане чрез участието на едно или повече междинни образувания, които нямат друга основна стопанска функция, или използването на сделки, които взаимно се компенсират или обезсилват, или имат друг подобен резултат;

7. схема, която включва трансгранични плащания, представляващи признати за данъчни цели разходи, между две или повече свързани предприятия, когато е изпълнено най-малко едно от следните условия:

а) получателят не е местно лице за данъчни цели на никоя данъчна юрисдикция;

б) въпреки че получателят е местно лице за данъчни цели на някоя юрисдикция, тази юрисдикция:

аа) не налага корпоративен данък или налага корпоративен данък с нулева или почти нулева ставка, или

бб) е включена в списък с трети юрисдикции, които са били оценени съвместно от държавите членки или в рамките на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие като юрисдикции, неосказващи съдействие за данъчни цели;

в) плащането е напълно освободено от данъчно облагане в юрисдикцията, в която получателят е местно лице за данъчни цели;

г) за плащането се прилага преференциален данъчен режим в юрисдикцията, в която получателят е местно лице за данъчни цели;

8. схема, при която се предвижда приспадане на разход за амортизация на един и същ актив в повече от една юрисдикция;

9. схема, при която се иска избягване на двойното данъчно облагане по отношение на един и същ елемент на доход или имущество в повече от една юрисдикция;

10. схема, която включва прехвърляне на активи и е налице съществена разлика в сумите, които се приемат като дължима насрещна престация за активите в засегнатите юрисдикции;

11. схема, която може да доведе до намаляване или заобикаляне на задълженията за предоставяне на информация съгласно глава шестнадесета, раздел IIIa, аналогични разпоредби в законодателството на други държави членки или юрисдикции или споразумения за автоматичен обмен на информация за финансови сметки, или при която се използва липсата на такова законодателство или споразумения, включително чрез:

а) използване на сметка, продукт или инвестиция, които не са или за които се твърди, че не са финансова сметка, но които имат характеристики, по същество сходни с тези на финансова сметка;

б) прехвърляне на финансови сметки или активи към юрисдикции или използването на юрисдикции, които не са задължени да извършват автоматичен обмен на информация за финансови сметки с държавата, на която данъчно задълженото лице е местно лице за данъчни цели;

в) преквалифициране на доходи или капитал в продукти или плащания, които не са предмет на автоматичен обмен на информация за финансови сметки;

г) прехвърляне или преобразуване на финансова институция или финансова сметка, или на съдържащите се в тях активи във финансова институция или във финансова сметка, или активи, за които не се предоставя информация по реда на автоматичния обмен на информация за финансови сметки;

д) използване на правни образувания, договорености или структури, които заобикалят или за които се счита, че заобикалят предоставянето на информация за един или повече от титулярите на сметки или контролиращите лица по реда на автоматичния обмен на информация за финансови сметки;

е) заобикаляне или възползване от слабости в процедурите за комплексна проверка, които финансовите институции прилагат, за да спазят задълженията си за предоставяне на информация за финансови сметки, включително използването на юрисдикции с неподходящи или неефективни режими за прилагане на законодателството в областта на мерките срещу изпирането на пари или с недостатъчни изисквания за прозрачност за юридическите лица или правните договорености;

12. схема, която включва верига с непрозрачна юридическа или действителна собственост с използването на лица, правни договорености или структури:

а) които не извършват съществена стопанска дейност, която се изпълнява с необходимия персонал, оборудване, активи и помещения, и

б) които са учредени, управлявани, контролирани, установени или са местни лица за данъчни цели в юрисдикция, различна от юрисдикцията, на която са местни лица за данъчни цели един или повече от действителните собственици на активи, притежавани от тези лица, правни договорености или структури, и

в) чиито действителни собственици по смисъла на Закона за мерките срещу изпирането на пари или на аналогична разпоредба от законодателството на държава членка не могат да бъдат установени;

13. схема, която включва използването на едностранни правила за облекчени режими за целите на трансферното ценообразуване;

14. схема, която включва прехвърляне или предоставяне на трудни за оценяване нематериални блага за целите на трансферното ценообразуване;

15. схема, която включва вътрешногрупово трансгранично прехвърляне на функции и/или рискове, и/или активи, ако прогнозираната годишна печалба преди лихви и данъци на прехвърлителя или прехвърлителите през трите години след прехвърлянето се равнява на по-малко от 50 на сто от прогнозираната годишна печалба преди лихви и данъци на същия прехвърлител или прехвърлители, ако не беше извършено прехвърлянето.

(5) Независимо че трансгранична данъчна схема попада в една от категориите по ал. 4, т. 1-6 и т. 7, буква „б“, подбуква „аа“, букви „в“ и „г“, информация се предоставя само когато може да се установи, че основната полза или една от основните ползи, която предвид всички относими факти и обстоятелства данъчно задължено лице може с основание да очаква да извлече от трансграничната данъчна схема, е получаването на данъчно предимство.

(6) Наличието на някое от условията по ал. 4, т. 7, буква „б“, подбуква „аа“, букви „в“ и „г“ не може само по себе си да бъде основание за заключение, че основната полза или една от основните ползи е получаването на данъчно предимство.

Предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми от консултант

Чл. 143я¹. (1) Информация за трансгранични данъчни схеми се предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите от консултант по трансгранична данъчна схема, когато консултантът:

1. е местно лице за данъчни цели на Република България, или
2. има място на стопанска дейност или определена база в Република България, чрез които се предоставят услугите във връзка със схемата, или
3. е учреден или уреден съгласно законодателството на Република България, или
4. е вписан като член на съсловна или професионална организация, свързана с правни, данъчни или други консултантски услуги в Република България.

(2) Консултант е всяко лице, което изготвя, предлага на пазара, организира или управлява прилагането или предоставя за прилагане трансгранична данъчна схема.

(3) Консултант е и всяко лице, което предвид относимите факти и обстоятелства и въз основа на наличната информация и експертни познания и опит, необходими за предоставянето на такъв вид услуги, знае или може основателно да се предполага, че знае, че е поело задължение да предостави пряко или чрез други лица помощ, съдействие или консултация по отношение на изготвянето, предлагането на пазара, организирането, управлението или предоставянето за прилагане на трансгранична данъчна схема по чл. 143я. Лицето може да представи доказателства, че не е знаело и може основателно да се предполага, че не е знаело, че е участвало в подлежаща на предоставяне трансгранична данъчна схема, като се позове на всички относими факти и обстоятелства, наличната информация и на своите експертни познания и опит.

(4) Когато за консултант е налице задължение за предоставяне на информация за една и съща данъчна схема в две или повече държави членки, информацията се предоставя само на компетентния орган на една държава членка, която се определя в следната последователност:

1. държавата членка, в която консултантът е местно лице за данъчни цели;

2. държавата членка, в която консултантът има място на стопанска дейност или определена база, чрез които се предоставят услугите във връзка със схемата;

3. държавата членка, в която консултантът е учреден или чието право го урежда;

4. държавата членка, в която консултантът е вписан като член на съсловна или професионална организация, свързана с правни, данъчни или други консултантски услуги.

(5) В случаите по ал. 4 консултант предоставя информация на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, когато в поредността от държави членки по ал. 4 Република България е на най-предна позиция.

(6) Консултант предоставя информация за трансгранична данъчна схема, която му е известна, притежава или се намира под неговия контрол, в срок до 30 календарни дни считано от най-ранната от следните дати:

1. деня, следващ деня, на който данъчната схема е предоставена за прилагане;

2. деня, следващ деня, на който данъчната схема е готова в степен, която да позволява нейното прилагане;

3. датата, на която е извършена първата стъпка за прилагането на данъчната схема.

(7) Освен по реда на ал. 6, консултант по ал. 3 предоставя информация за трансгранична данъчна схема в срок до 30 календарни дни считано от деня, следващ деня, в който е предоставил пряко или чрез други лица помощ, съдействие или консултация по отношение на изготвянето, предлагането на пазара, организирането, управлението или предоставянето за прилагане на данъчната схема.

(8) След първоначалното предоставяне на информация по ал. 6 консултант по данъчна схема с типизирано съдържание предоставя на всеки три месеца актуална информация за схемата, станала му известна след предходното подаване на информация.

(9) Когато по трансгранична данъчна схема има повече от един консултант, задължението за предоставяне на информация е за всички консултанти, независимо че задължението може да възникне в различни държави членки.

(10) Консултант се освобождава от задължението за предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема, когато:

1. разполага с доказателство, че друг консултант е предоставил същата информация за данъчната схема;

2. разполага с доказателство, че е предоставил информацията в друга държава членка съгласно ал. 4;

3. по закон е длъжен да пази тази информация като професионална тайна, освен когато данъчно задълженото лице е изразило съгласие за предоставянето ѝ.

(11) Независимо че друг консултант е предоставил информация за трансгранична данъчна схема пред изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или компетентен орган на друга държава членка, консултант не се освобождава по ал. 10, т. 1 от задължението си за предоставяне на информация, когато схемата се състои от отделни части или етапи и всеки консултант разработва, предлага на пазара, организира, управлява, предоставя за прилагане, съответно оказва помощ, съдействие или консултация във връзка с тези дейности, за отделната част или етап от схемата.

(12) В случаите по ал. 10, т. 3 консултантът е длъжен незабавно, но не по-късно от изтичането на 14 дни, считано от датата, на която за него възниква задължение за предоставяне на информация, да уведоми другите консултанти по данъчната схема или, ако не са му известни такива - данъчно задълженото лице, за задължението им да предоставят информация по ал. 6, 7 и/или 8, съответно по чл. 143^а. Срокът по ал. 6 тече от датата на уведомяването.

(13) Независимо от ал. 10, т. 3 и ал. 12 консултантът е длъжен да уведоми изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за другите консултанти по данъчната схема или данъчно задълженото лице, които следва да предоставят информация, независимо че за тях задължението за предоставяне може да възникне в друга държава членка.

Предоставяне на информация от данъчно задължено лице

Чл. 143я². (1) Информация за трансгранична данъчна схема се предоставя от данъчно задължено лице в един от следните случаи:

1. когато по схемата няма консултант, включително когато схемата е създадена от служител на данъчно задълженото лице;

2. когато консултантът по схемата е освободен от задължението за предоставяне на информация по чл. 143я¹, ал. 10, т. 3 или аналогична разпоредба в законодателството на друга държава членка, за което данъчно задълженото лице е уведомено;

3. когато консултантът по схемата:

а) не е местно лице за данъчни цели на държава членка;

б) няма място на стопанска дейност или определена база в държава членка, чрез които се предоставят услугите във връзка с трансграничната данъчна схема;

в) не е учреден или уреден съгласно законодателството на държава членка;

г) не е вписан като член на съсловна или професионална организация, свързана с правни, данъчни или други консултантски услуги в държава членка.

(2) Данъчно задължено лице за целите на този раздел е всяко лице:

1. на което е предоставена за прилагане трансгранична данъчна схема, или

2. което има готовност да приложи трансгранична данъчна схема, или

3. което е изпълнило първата стъпка от трансгранична данъчна схема.

(3) Данъчно задължено лице предоставя информация на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, когато то:

1. е местно лице за данъчни цели в Република България, или

2. има място на стопанска дейност или определена база в Република България, които се ползват от данъчната схема, или

3. получава доходи или реализира печалба в Република България, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност или определена база в Република България или в друга държава членка, или

4. упражнява дейност в Република България, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност или определена база в Република България или в друга държава членка.

(4) Когато за данъчно задължено лице възникне задължение за подаване на информация за трансгранична данъчна схема до компетентните органи на повече от една държава членка, тази информация се подава само до компетентния орган на държавата, която се определя в следната последователност:

1. държавата членка, в която е местно лице за данъчни цели;
2. държавата членка, в която има място на стопанска дейност или определена база, които се ползват от схемата;
3. държавата членка, в която получава доходи или реализира печалба, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност или определена база в нито една държава членка;
4. държавата членка, в която упражнява дейност, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност или определена база в нито една държава членка.

(5) В случаите по ал. 4 данъчно задълженото лице предоставя информация на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, когато в поредността от държави членки по ал. 4 Република България е на най-предна позиция.

(6) Когато за данъчно задълженото лице възникне задължение за подаване на информация за трансгранична данъчна схема, то следва да подаде информацията в срок до 30 календарни дни считано от най-ранната от следните дати:

1. датата, на която схемата е предоставена за прилагане;

2. датата, на която схемата е станала готова за прилагане;

3. датата, на която е извършена първата стъпка по прилагането на схемата.

(7) Когато задължението за предоставяне на информация възникне за повече от едно данъчно задължено лице, включително когато задължението е възникнало в различни държави членки, информация за трансграничната данъчна схема се предоставя пред съответния компетентен орган от лицето, което е първо сред изброените в т. 1 и 2:

1. данъчно задълженото лице, което се е договорило с консултанта по съответната схема;

2. данъчно задълженото лице, което управлява прилагането на схемата.

(8) Данъчно задълженото лице не предоставя информация за трансгранична данъчна схема, когато разполага с доказателство, че:

1. е предоставило информацията в друга държава членка съгласно ал. 4, или

2. друго данъчно задължено лице е предоставило същата информация за данъчната схема съгласно правилото на ал. 7.

Съдържание на подлежащата на предоставяне информация за трансгранични данъчни схеми. Уникален номер

Чл. 143я³. (1) Информацията, която се предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите по чл. 143я¹ или чл. 143я², трябва да съдържа следните данни, когато е приложимо:

1. идентификационни данни на консултанта/консултантите и данъчно задълженото лице/данъчно задължените лица, включително:

а) име;

б) дата и място на раждане (за физическите лица);

в) държава или юрисдикция, в която е местно лице за данъчни цели;

г) идентификационен номер за данъчни цели;

д) лицата, които са свързани предприятия на данъчно задълженото лице, когато е необходимо;

2. описание на характеристиките на схемата по чл. 143я, ал. 4, поради които тя подлежи на предоставяне;

3. уникален номер на данъчната схема, когато предоставянето на информация по отношение на схемата не е първоначално;

4. обобщено съдържание на данъчната схема, включително посочване на наименованието, под което тя е позната, и общо описание на съответните стопански дейности или договорености, без да се разкрива търговска, промишлена или професионална тайна или търговски процес, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред;

5. датата, на която е била извършена или предстои да бъде извършена първата стъпка по прилагането на данъчната схема;

6. националните разпоредби, на които се основава данъчната схема;

7. стойност на данъчната схема;

8. посочване на държавите членки, които има вероятност да бъдат засегнати от данъчната схема;

9. идентификационни данни на всяко друго лице в държава членка, за което има вероятност да бъде засегнато от данъчната схема, като се посочват държавите членки, с които това лице е свързано.

(2) За данъчни схеми с типизирано съдържание в случаите по чл. 143я¹, ал. 8 се предоставят данните по ал. 1, т. 1, 3, 5, 8 и 9.

(3) Информацията по ал. 1 и 2 се подава по електронен път по ред и във формат, утвърдени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, която се публикува на интернет страницата на Националната агенция за приходите.

(4) При първоначалното предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема се издава уникален номер, който служи за идентификация на схемата във всички държави членки. Консултант или данъчно задължено лице, извършили първоначалното предоставяне на информация за данъчна схема, уведомяват всеки друг консултант или данъчно задължено лице по схемата за издадения уникален номер.

(5) За всяко предоставяне на информация от консултант или данъчно задължено лице се издава уникален номер на оповестяването, което е част от схема. Номерът служи за идентификация на конкретното предоставяне на информация във всички държави членки.

(6) Уникалните номера по ал. 4 и 5, както и съответните уникални номера, издадени в друга държава членка, се посочват като доказателство по чл. 143я¹ и чл. 143я², че информация за схемата е предоставена от консултант или данъчно задължено лице.

Други разпоредби

Чл. 143я⁴. (1) Непредприемането на действия от страна на органите по приходите във връзка с информация за трансгранична данъчна схема не представлява признаване на валидността на тази схема или нейното данъчно третиране.

(2) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите организира контролната дейност на агенцията във връзка с изпълнението на задълженията за предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми по реда на този раздел.

(3) По отношение на поверителността, разкриването и използването на информация за трансгранична данъчна схема се прилага съответно чл. 143п.

(4) Годишната оценка на ефективността на автоматичния обмен на информация за трансгранични данъчни схеми и информация за постигнатите практически резултати се предоставят на Европейската комисия във формата и при условията, посочени в чл. 143п, ал. 7.“

§ 2. Създава се чл. 278г:

„Неизпълнение на задължение, свързано с предоставянето на информация за трансгранична данъчна схема

Чл. 278г. (1) Лице, задължено да предостави информация за трансгранична данъчна схема по чл. 143ю, което не изпълни задължението си, се наказва с глоба в размер от 2000 до 5000 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв. – за юридическите лица или едноличните търговци.

(2) Лице, задължено да подаде информация за трансгранична данъчна схема по чл. 143ю, което предостави непълна или невярна информация по чл. 143я³, се наказва с глоба в размер 1000 до 3000 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 2000 до 8000 лв. – за юридическите лица или едноличните търговци.

(3) Консултант, който не изпълни задължението си по чл. 143я¹, ал. 12, се наказва с глоба в размер от 2000 до 5000 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв. – за юридическите лица или едноличните търговци.

(4) Консултант, който не изпълни задължението си по чл. 143я¹, ал. 13, се наказва с глоба в размер от 200 до 800 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лв. – за юридическите лица или едноличните търговци.

(5) Консултант или данъчно задължено лице, извършили първоначалното предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема, което не уведоми в срок друг консултант или данъчно задължено лице по схемата за издаден уникален номер, се наказва с глоба в размер от 200 до 800 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лв. – за юридическите лица или едноличните търговци.

(6) При повторно нарушение по ал. 1-5 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.“

§ 3. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създават т. 48-52:

„48. „Свързано предприятие“ по смисъла на глава шестнадесета, раздел VII е лице, което е свързано с друго лице по най-малко един от следните начини:

а) лицето участва в управлението на друго лице по начин, който позволява да упражнява значително влияние върху другото лице;

б) лицето участва в контрола на друго лице, като държи над 25 на сто от правата на глас;

в) лицето участва в капитала на друго лице като собственик на дял, който пряко или непряко надвишава 25 на сто от капитала;

г) лице има право на 25 на сто или повече от печалбите на друго лице.

Когато повече от едно лице участват в управлението, контрола, капитала или печалбите на друго лице, както е посочено в букви „а“-„г“, всички лица се считат за свързани предприятия.

Когато едни и същи лица участват в управлението, контрола, капитала или печалбите на повече от едно лице, както е посочено в букви „а“-„г“, всички лица се считат за свързани предприятия.

За целите на тази точка лице, което действа заедно с друго лице по отношение на правата на глас или собствеността върху капитала на дадено предприятие, се третира като имащо участие във всички права на глас или собственост върху капитала на това предприятие, които има другото лице.

При непряко участие изпълнението на изискванията по буква „в“ се определя, като се умножат процентите на участие в предприятията от йерархичната верига. Счита се, че лице, което държи над 50 на сто от правата на глас, има 100 на сто от правата на глас.

Физическо лице, неговата съпруга/неговият съпруг и роднините му по пряка възходяща или низходяща линия по смисъла на тази точка се считат за едно лице.

49. „Данъчна схема с типизирано съдържание“ по смисъла на глава шестнадесета, раздел VII е трансгранична данъчна схема, която се изготвя, предлага се на пазара, готова е за прилагане или се предоставя за прилагане, така че да може да се използва, без да е необходимо съществено да се изменя.

50. „Правила за облекчени режими“ по смисъла на глава шестнадесета, раздел VII е законоустановена норма, която освобождава определена категория данъчно задължени лица или сделки от задължения или правила, които биха били приложими по общия ред, като ги заменя с изключителни и/или опростени задължения или правила.

51. „Трудни за оценяване нематериални блага“ по смисъла на глава шестнадесета, раздел VII са нематериални блага или права върху нематериални блага, за които към момента на тяхното прехвърляне или предоставяне между свързани предприятия:

а) не съществуват надеждни съпоставими сделки или блага, и

б) към момента на сключване на сделките, прогнозите за бъдещите парични потоци или приходи, които се очаква да бъдат получени от прехвърлените или предоставените нематериални блага, или допусканията, използвани при определянето на стойността на нематериалните блага, са твърде несигурни, поради което е трудно да се предвиди степента на крайния успех на нематериалните блага към момента на прехвърлянето или предоставянето.

52. „Данъчно предимство“ по смисъла на глава шестнадесета, раздел VII е всяка полза или облага за данъчно задължено лице, която може да се изрази в намаляване на данъчната основа или на дължимия данък, избягване или отлагане плащането на данък, ползване на данъчно облекчение или на данъчно облекчение в по-голям размер от полагаемия, както и други ползи или облаги, които биха могли да подобрят данъчния статут на лицето.“

§ 4. В § 26 от Допълнителните разпоредби след думите „(ОВ, L 342/1 от 16 декември 2016 г.)“ съюзът „и“ се заменя със запетая, а накрая се добавя „и на Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености (ОВ, L 139/1 от 5 юни 2018 г.)“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 5. Консултантите, съответно данъчно задължените лица по чл. 143я², в срок до 31 август 2020 г. подават информация за всяка трансгранична данъчна схема, първата стъпка по която е извършена между 25 юни 2018 г. и влизането в сила на този закон.

§ 6. Данъчно задължените лица посочват в годишната данъчна декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, дали прилагат трансгранична данъчна схема и уникалния номер на схемата. Информацията се посочва в декларацията за всяка година, през която трансграничната данъчна схема има данъчен ефект за лицето.

§ 7. Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите предоставя на компетентните органи на другите държави членки първата получена информация за трансгранични данъчни схеми по чл. 143я до 31 октомври 2020 г.

§ 8. До създаването на защитен централен регистър на държавите членки за информацията за трансгранични данъчни схеми, обезпечен от Европейската комисия, обменът на информация по чл. 143ю се осъществява по електронен път посредством мрежата CCN и приложимите практически договорености.

§ 9. Законът влиза в сила от 1 юли 2020 г.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2019 г.
и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

Законопроектът за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс предвижда следните основни промени:

Със законопроекта се предлага въвеждането в българското законодателство на Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености, наричана по-нататък „Директивата“. Разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/822 следва да бъдат въведени в националното законодателство в срок до 31 декември 2019 г. и да влязат в сила от 1 юли 2020 г.

Основна цел на Директивата, съответно на законопроекта, е засилване на борбата с укриването на данъци и агресивното данъчно планиране и подобряване на правилата за данъчна прозрачност, които са сред политическите приоритети на Европейския съюз с оглед на създаването на по-единен и по-честен общ пазар. По тази причина в последните години Европейската комисия е подела няколко инициативи за въвеждането на по-справедлива данъчна система. Повишаването на прозрачността е един от основните фундаменти в Стратегията на Европейската комисия за борба срещу избягването и отклонението от данъчно облагане. Разширяването на обхвата на обмена на информация между данъчните администрации е от решаващо значение, за да могат да разполагат с информацията, която им е необходима за ефективното изпълнение на техните задължения.

Приемането на Директивата е продиктувано от необходимостта от противодействие на пренасочването на печалби към юрисдикции с по-

благоприятен данъчен режим и на практиките за цялостно намаляване на данъчните задължения на данъчно задължените лица. Няколко случая на изтичане на информация през последните години (като „Панама пейпърс“) разкриха многобройните случаи, в които консултанти са помагали активно на своите клиенти да използват агресивни схеми на данъчно планиране, при които чрез прехвърляне на средства към офшорни юрисдикции се намаляват данъчните им задължения. Тези практики водят до намаляване на данъчните приходи на държавите членки, поради което в международен план високо се оценява ползата от получаване на информация от данъчните органи на държавите членки за трансгранични данъчни схеми, свързани с потенциално агресивно данъчно планиране, и то преди те да са приложени или използвани. Получаването на тази информация на ранен етап ще позволи на държавите членки да анализират своевременно вредните данъчни практики и да отстранят пропуските или недостатъците в данъчното си законодателство. Доколкото схемите за агресивно данъчно планиране обикновено имат трансграничен характер и се възползват от разликите в данъчното законодателство на юрисдикциите, обменът на информация между държавите членки би спомогнал за анализ на риска и елиминиране на рисковете в глобален мащаб.

Правилата за задължително разкриване на информация за данъчни схеми като мярка срещу консултантите, които разработват, предлагат, управляват или подпомагат схеми за избягване на данъци, следват правилата по Мярка 12 от Плана BEPS (Base Erosion and Profit Shifting) относно прилагане на мерки срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие. С цел увеличаване на прозрачността Мярка 12 от Плана BEPS препоръчва държавите да въведат режим за задължително оповестяване на данъчни

схеми, свързани с агресивно данъчно планиране, но не дефинира минимален стандарт, който трябва да бъде въведен. Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) е препоръчала мерки срещу изкуственото намаляване на данъчната основа и прехвърлянето на печалби и повечето държави членки в качеството им на членки на ОИСР са поели ангажимент да ги приложат.

В тази връзка с Директивата, съответно със законопроекта, се въвежда механизъм за предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми, при които съществува потенциален риск от избягване на данъчно облагане (трансгранични договорености съгласно терминологията на Директивата), и за автоматичния обмен на информация за тези схеми между държавите членки.

Предложените промени в ДОПК отговарят на необходимостта от прозрачност в областта на данъците, която е предварително условие за ефективна борба срещу избягването и отклонението от данъчно облагане и агресивното данъчно планиране. Липсата на прозрачност улеснява дейността на определени лица, които участват в създаването, предлагането и прилагането на агресивни схеми за данъчно планиране с трансгранични ефекти.

Със законопроекта се предлагат правила за предоставянето на информация за трансгранични данъчни схеми, които засягат повече от една държава членка или държава членка и трета държава и при които съществува риск от избягване на данъчно облагане. Информацията се предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, който е компетентен орган по смисъла на Директивата и ДОПК, в стандартизиран формат, в съответствие с изпълнителните актове от Европейската комисия.

Във връзка с изискванията на Директивата се предвижда създаването на правила в ДОПК, съгласно които по реда на автоматичния обмен на информация изпълнителният директор на Националната агенция за приходите следва да обменя с компетентните органи на държавите - членки на Европейския съюз, информация за трансгранични данъчни схеми, получена от задължените за предоставянето ѝ лица. Информацията се обменя в срок до един месец след изтичането на тримесечието, през което същите са предоставени от задължено за това лице, като се използва стандартен формуляр. Информацията ще се записва в защитения централен регистър за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане, достъпен за компетентните органи на държавите членки, аналогично на трансграничните данъчни становища, които също са предмет на автоматичен обмен между държавите членки.

Информация за целите на автоматичния обмен по ДОПК ще се предоставя само за трансгранични данъчни схеми, които попадат в поне една от категориите, описани в законопроекта чрез характеристики, които определят схемите като потенциално свързани с агресивно данъчно планиране. Някои от тези категории се вземат предвид само когато може да се установи, че основната полза или една от основните ползи, която предвид всички относими факти и обстоятелства данъчно задължено лице може с основание да очаква да извлече от нея, е получаването на данъчно предимство.

Важен елемент на данъчната схема е трансграничният ѝ характер, т.е. схемата да засяга повече от една държава членка или държава членка и трета държава.

Категориите подлежащи на предоставяне данъчни схеми най-общо включват схеми, свързани с наличието на основна полза, схеми, свързани с потенциално заобикаляне на правилата за автоматичен обмен на финансова информация (правилата на Директива 2014/107/ЕС на Съвета от 9 декември 2014 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, въведена в ДОПК, в сила от 1 януари 2016 г.) или за разкриване на информация за действителните собственици, схеми, свързани с трансферно ценообразуване, както и други схеми, в повечето случаи свързани с различни форми на хибридни несъответствия. Независимо че законопроектът използва понятието „данъчна схема“, същото следва да се разбира в най-широк смисъл и може да включва договореност, споразумение, уговорка, съгласие, становище, схема, план, трансакция и други подобни, както и поредица от такива. Данъчната схема може да се състои от няколко части или няколко етапа на изпълнение.

Задължени да предоставят информация за трансгранични данъчни схеми са консултантите. Законопроектът различава два вида консултанти. Първата група включва всяко лице, което изготвя, предлага на пазара, организира или управлява прилагането или предоставя за прилагане трансгранична данъчна схема с потенциален риск от избягване на данъчно облагане. Втората група включва всяко лице, поело задължение да предостави пряко или чрез други лица помощ, съдействие или консултация по отношение на изготвянето, предлагането на пазара, организирането, управлението или предоставянето за прилагане на трансгранична данъчна схема. Тъй като втората група консултанти участват или подпомагат само отделна част от схемата, е възможно да не знаят, че участват в трансгранична данъчна схема, попадаща в някоя от категориите, предвидени в

законопроекта. Поради това е предвидено, че лицето може да представи доказателства, че не е знаело, и може основателно да се предполага, че не е знаело, че е участвало в такава схема. Така „консультанти“ по смисъла на новите правила могат да бъдат адвокати, данъчни консултанти, счетоводители, финансови съветници, а също така банки, инвестиционни или застрахователни посредници и други.

За да възникне за него задължение за предоставяне, консултантът трябва да има някаква връзка с Европейския съюз – да е местно лице за данъчни цели на държава членка, да има място на стопанска дейност в държава членка, да е учреден или уреден съгласно законодателството на държава членка или да е регистриран в професионална или съсловна организация в държава членка. Принципът на Директивата е, че информацията се предоставя на компетентния орган на държавата членка, в която консултантът отговаря на едно от посочените условия и която е първа сред изброените (в случай че задължението за предоставяне на информация възникне в повече от една държава членка). Когато по трансгранична данъчна схема има повече от един консултант, задължението за предоставяне на информация е за всички консултанти, независимо че задължението може да възникне в различни държави членки.

Законопроектът предвижда няколко хипотези, при които консултант може да се освободи от задължението си за предоставяне на информация. Такива са например хипотезите, при които консултантът разполага с доказателство, че е предоставил информацията в друга държава членка или че същата информация за схемата е предоставена от друг консултант. Като доказателство служат уникалният номер на схемата, който се издава при първоначалното предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема и служи за идентификация на схемата във всички държави членки, и

уникалният номер на оповестяването, който се издава за всяко предоставяне на схема. Освобождаването в случаите на предоставяне от друг консултант е само по отношение на същата информация (например когато консултантите са разработили съвместно схемата). Когато обаче схемата се състои от отделни части или етапи и всеки консултант разработва, предлага на пазара, организира, управлява, предоставя за прилагане (съответно оказва помощ, съдействие или консултация във връзка с такива дейности) различна част или етап от схемата, задължението за предоставяне на информация остава за всеки от консултантите. Консултантът се освобождава от задължението за предоставяне на информация и когато не може да разкрие съдържанието на трансграничната данъчна схема, поради това че е длъжен по закон да пази тази информация като професионална тайна. Независимо от това обаче консултантът би могъл да разкрие информацията със съгласието на данъчно задълженото лице, върху което би се прехвърлило задължението за предоставяне на информация, ако консултантът се позове на професионалната тайна, и в този смисъл за него би било по-лесно задължението да бъде изпълнено от консултанта.

В определени случаи задължението за предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема възниква за данъчно задълженото лице, на което е предоставена за прилагане такава схема, има готовност да я приложи или е изпълнило първата стъпка от данъчната схема – когато консултантът не може да разкрие информацията поради това, че е защитена от закон като професионална тайна, както и когато няма консултант (включително когато данъчно задълженото лице или негов служител изготвя схемата) или консултантът няма връзка с нито една държава членка. Данъчно задълженото лице предоставя информация за данъчната схема на компетентния орган на държавата членка, на която то е местно лице за

данъчни цели, държавата членка, в която има място на стопанска дейност или определена база, които се ползват от схемата, държавата членка, в която получава доходи или реализира печалба, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност или определена база в нито една държава членка, или държавата членка, в която упражнява дейност, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност или определена база в нито една държава членка. Лицето подава информацията пред изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, когато има съответната връзка с Република България и в посочената по-горе поредност от държави тя е на най-предна позиция (в случай че за лицето възникне задължение за предоставяне на информация в повече от една държава членка). Данъчно задълженото лице не предоставя информация за трансгранична данъчна схема, когато разполага с доказателство, че е предоставило информацията в друга държава членка или че друго данъчно задължено лице е предоставило вече същата информация.

Със законопроекта се предлагат и административнонаказателни разпоредби за неизпълнение на задължението за предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми, които са в значителен размер, предвид изискването на Директива (ЕС) 2018/822 тези санкции да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

Предложените промени в проекта на акт няма да доведат до въздействие върху държавния бюджет. По отношение на практическото прилагане на административното сътрудничество от компетентните органи следва да се отбележи, че към настоящия момент в Националната агенция за приходите е изградено и действа звено, което по силата на предложените промени в ДОПК ще осъществява обмена на информация относно трансгранични данъчни схеми. В тази връзка разходите за реализиране на

предложените промени с проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс ще бъдат в рамките на утвърдения бюджет на Министерството на финансите (съответно на Националната агенция за приходите).

Промените, които се предвиждат в законопроекта, няма да бъдат свързани със съществени разходи за консултантите и данъчно задължените лица, доколкото характерът на подаваната информация предполага, че хипотезите, в които би възникнало задължение за предоставянето ѝ, са силно ограничени, а дори и в случаите, когато такова възникне, информацията е вече налична при лицата и не се налага нейното изготвяне само за целите на автоматичния обмен. Предвижда се създаването на електронна услуга на интернет страницата на Националната агенция за приходите, където информацията да бъде предоставяна в предварително дефинирани полета. В този смисъл за лицата няма да възникне необходимост да правят допълнителни разходи за изпълнението на задълженията.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(~~Бойко~~ Борисов)

**РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ**

СТАНОВИЩЕ

на дирекция „Модернизация на администрацията“

ОТНОСНО: частична предварителна оценка на въздействието на проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

На основание чл. 30б, ал. 3 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, дирекция „Модернизация на администрацията“ съгласува **без препоръки** постъпилата с Ваш изх. № 03-00-387 от 23 май 2019 г. частична предварителна оценка на въздействието на проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Съгласно чл. 17 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, изводите и относимата информация от извършената частична предварителна оценка на въздействието се включват във финансовата обосновка по чл. 35, ал. 1, т. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

На основание чл. 85, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо това становище да бъде публикувано заедно с оценка на въздействието и проекта на акт при обществените консултации, провеждани в изпълнение на Закона за нормативните актове.

**ЗА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА“**

АЛЕКО ДЖИЛДЖОВ

/Заповед № Н-892 от 16.05.2019 г. /

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на финансите	Нормативен акт: Проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс
За включване в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за периода: 1 юли - 31 декември 2019 г.	Дата: 17.09.2019 г.
Контакт за въпроси: Брайко Ташенов, главен експерт, отдел „Процесуално законодателство“, Дирекция „Данъчна политика“, Министерство на финансите Надалина Младенова, главен експерт, отдел „Процесуално законодателство“, Дирекция „Данъчна политика“, Министерство на финансите	Телефон: 9859-28-84 9859-28-76
1. Дефиниране на проблема: Действащата към момента правна уредба не обезпечава изпълнението на изискванията на Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености. Директива (ЕС) 2018/822 е приета от Съвета на ЕС на 25 май 2018 г. и следва да бъде въведена в българското законодателство в срок до 31 декември 2019 г. Държавите членки срещат все по-големи трудности да противодействат на свиването на националните данъчни основи, дължащо се на различни форми на данъчно планиране (данъчни схеми), които през последните години стават изключително сложни и често извличат полза от повишената мобилност на капитали и хора във вътрешния пазар. Използваните данъчни схеми обикновено се разработват в различни юрисдикции и се използват за пренасочване на облагаемата печалба към юрисдикции с по-благоприятен данъчен режим или водят до цялостно намаляване на данъчните задължения на данъчно задълженото лице. В резултат на това държавите членки често търпят значителен спад в данъчните приходи, което ги възпрепятства да провеждат благоприятстващи растежа данъчни политики. Поради това е изключително важно данъчните органи на държавите членки да получават изчерпателна и относима информация за данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане и за потенциално агресивно данъчно планиране. Тази информация ще позволи на органите да противодействат на вредните данъчни практики, като извършват подходяща оценка на риска, предложат отстраняването на пропуски и недостатъци в нормативната уредба, и засилят данъчния контрол.	

В тази връзка и с оглед необходимостта от пълно хармонизиране на националното законодателство с европейското право следва да бъде изготвен законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, с който се въвеждат правилата на Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености.

Директивата изисква задължително предоставяне на информация относно данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане, което е в съответствие и с Мярка 12 от Плана BEPS (Base Erosion and Profit Shifting) относно прилагане на мерки срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие.

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

С проекта се предвижда въвеждане в националното законодателство на разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености. Директивата изисква консултантите, а в определени случаи и самите данъчно задължени лица, да разкриват информация за трансгранични данъчни схеми, потенциално свързани с агресивно данъчно планиране, чрез предоставянето ѝ на съответния компетентен орган. Държавите членки трябва периодично да обменят помежду си получената информация за тези данъчни схеми. Република България трябва в срок до 31 декември 2019 г. да приведе националното си законодателство в съответствие с разпоредбите на директивата.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

Проблемът не може да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не са извършени последващи оценки на нормативния акт, както и анализи за изпълнението на политиката.

2. Цели:

С приемането на промените, предложени в проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се предвижда постигането на следните основни цели:

- Привеждане на националното законодателство в съответствие с правото на Европейския съюз;
- Органите по приходите ще получават изчерпателна и относима информация за трансгранични данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане, чрез която ще могат да противодействат на вредните данъчни практики, като

извършват подходяща оценка на риска, предложат отстраняването на пропуски и недостатъци в нормативната уредба и засилят данъчния контрол.

➤ Ще се противодейства на пренасочването на облагаема печалба на данъчно задължени лица към юрисдикции с по-благоприятен данъчен режим и ще се предотврати свиването на облагаемата данъчна основа;

➤ Постигане на по-добро административно сътрудничество между данъчните администрации на държавите членки;

➤ Повишаване на доверието на данъчно задължените лица в данъчната система с оглед насърчаване на доброволното спазване на данъчното законодателство и въздържането им от използване на схеми за агресивно данъчно планиране.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

➤ Консултанти, които изготвят, предлагат на пазара, организират или управляват прилагането или предоставят за прилагане трансгранична данъчна схема с потенциален риск от избягване на данъчно облагане или са поели задължение да предоставят пряко или чрез други лица помощ, съдействие или консултация по отношение на тези дейности, свързани с трансгранична данъчна схема;

➤ Данъчно задължени лица, на които е предоставена за прилагане трансгранична данъчна схема с потенциален риск от избягване на данъчно облагане, има готовност да я приложи или е изпълнило първата стъпка от данъчната схема;

➤ Националната агенция за приходите.

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:

При този нормативен акт са разгледани следните два варианта на действие:

Вариант за действие 0 - „Без действие“

В случай, че не бъде приет законопроектът за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, националното законодателство ще е в противоречие с правото на Европейския съюз. В резултат на неприемането на проектозакона ще бъде стартирана процедура по нарушение на европейското право поради нетранспонирането на Директива (ЕС) 2018/822. Освен това приходната администрация няма да получава информация за трансгранични данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане и няма да може да противодейства на различните форми на агресивно данъчно планиране.

Вариант за действие 1 – „Приемане на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и за внасянето му за приемане от Народното събрание.“ С приемането на този вариант на действие националното законодателство ще е в съответствие с правото на Европейския съюз. В ДОПК ще бъдат въведени

разпоредби, според които приходната администрация ще получава информация за трансгранични данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане от задължените за това лица - консултантите или данъчно задължени лица. Тази информация ще позволи на органите да противодействат на вредните данъчни практики, като извършват подходяща оценка на риска, предложат отстраняването на пропуски и недостатъци в нормативната уредба и засилят данъчния контрол. Освен това по реда на автоматичния обмен на информация изпълнителният директор на Националната агенция за приходите, който е компетентен орган по смисъла на ДОПК, ще получава информация за подобни данъчни схеми, разработени или прилагани в други държави членки, които биха могли да имат отражение върху данъчните приходи на Република България.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „Без действие“.

5. Негативни въздействия:

При Вариант за Действие 0 „Без действие“ – националното законодателство няма да се приведе в съответствие с правото на Европейския съюз. В ДОПК няма да бъдат въведени разпоредби, според които приходната администрация ще получава информация за трансгранични данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане. По този начин органите няма да имат възможност да реагират на изброените в Приложение IV към Директивата вредни данъчни практики, като извършват подходяща оценка на риска, предложат отстраняването на пропуски и недостатъци в нормативната уредба и засилят данъчния контрол.

При Вариант за Действие 1 - не се очакват негативни въздействия от приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

6. Положителни въздействия:

При Вариант за Действие 0 „Без действие“ - не се очакват положителни въздействия от неприемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

При Вариант на Действие 1:

➤ Ще се приведе националното законодателство в съответствие с правото на Европейския съюз;

➤ Органите по приходите ще получават изчерпателна и относима информация за трансгранични данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане, чрез която ще могат да извършват подходяща оценка на риска, да предложат отстраняването на пропуски и недостатъци в нормативната уредба и да засилят данъчния контрол;

➤ Ще се противодейства на пренасочването на облагаема печалба на данъчно задължените лица към юрисдикции с по-благоприятен данъчен режим и ще се

предотврати свиването на облагаемата данъчна основа;

➤ Ще се постигне по-добро административно сътрудничество между данъчните администрации на държавите членки;

➤ Ще се повиши доверието на данъчно задължените лица в данъчната система с оглед насърчаване на доброволното спазване на данъчното законодателство и въздържането им от използване на схеми за агресивно данъчно планиране.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани потенциални рискове при реализирането на Вариант 1 - приемане на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Напротив, неприемането на проекта може да доведе до сериозни финансови санкции за България, в случай че Директива (ЕС) 2018/822 не бъде въведена в българското законодателство и Европейската комисия открие процедура за нарушение на правото на ЕС.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

☐ Ще се повиши

☐ Ще се намали

☒ Няма ефект

Консултантите и/или данъчно задължените лица, които използват определени трансгранични данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане ще трябва да докладват информация за тях пред изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Тъй като се очаква това задължение да обхване малък брой лица, на практика няма да се стигне до повишена административна тежест за физическите и юридическите лица. Характерът на предоставяната информация предполага, че хипотезите, в които би възникнало задължение за оповестяването ѝ, са силно ограничени, а дори и в случаите, когато такова възникне, информацията е вече налична при лицата и не се налага нейното изготвяне само за целите на автоматичния обмен. Предвижда се създаването на електронна услуга на интернет страницата на Националната агенция за приходите, където информацията да бъде предоставяна в предварително дефинирани полета. В този смисъл за лицата няма да възникне необходимост да правят допълнителни разходи за изпълнението на вменените задължения.

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

С приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се създават нови регулаторни режими, както и не се засягат съществуващи режими и услуги.

9. Създават ли се нови регистри?

С приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на

законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се създават нови регистри.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те.....

10. Как въздейства актът върху микро, малките и средните предприятия (МСП)?

☒ Актът засяга пряко МСП

☐ Актът не засяга МСП

☐ Няма ефект

Задължени лица за предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми са преди всичко консултанти, които изготвят, предлагат на пазара, организират или управляват прилагането или предоставят за прилагане трансгранична данъчна схема с потенциален риск от избягване на данъчно облагане или оказват помощ, съдействие или консултация по отношение на такива дейности, и които в голям брой случаи ще попаднат в кръга на микро, малките и средните предприятия. Характерът на предоставяната информация предполага, че хипотезите, в които би възникнало задължение за предоставянето ѝ, са силно ограничени, предвид което не се очаква лицата да бъдат засегнати съществено от измененията и допълненията в ДОПК. Дори и в случаите, когато такова задължение възникне, информацията е вече налична при лицата и не се налага нейното изготвяне само за целите на автоматичния обмен. Освен това се предвижда създаването на електронна услуга на интернет страницата на Националната агенция за приходите, където информацията да бъде предоставяна в предварително дефинирани полета. В този смисъл за лицата няма да възникне необходимост да правят допълнителни разходи за изпълнението на вменените задължения. Същото се отнася и за данъчно задължените лица, за които евентуално би възникнало задължение за предоставяне на информация в ограничените хипотези, предвидени в закона (данъчно задължените лица следва да предоставят информация за данъчни схеми само когато по схемата няма консултант или консултантът е освободен от задължението за предоставяне).

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

☒ Не

12. Обществени консултации:

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове по проекта на акт ще бъдат проведени обществени консултации като законопроектът за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, мотивите към него, предварителната оценка на въздействието и становището на дирекция „Модернизация на администрацията“ ще бъдат публикувани на Портала за обществени консултации и на Интернет страницата на Министерството на финансите.

Проектът на акт ще се съгласува с всички министри и с дирекциите от администрацията на Министерския съвет, с чиято функционална компетентност е свързан, в съответствие с чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултациялни процедури.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския

съюз?

☒ Да

☐ Не

Със законопроекта се предвижда транспонирането в българското законодателство на правилата на Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености.

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

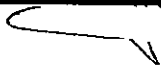
14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

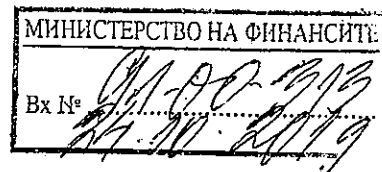
Име и длъжност:

Людмила Петкова, Директор на Дирекция „Данъчна политика“

Дата:

Подпис:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изм. № 04-13-145/¹⁸
/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО:

Съответствието на проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа („Конвенцията“) и с практиката на Европейския съд по правата на човека („ЕСПЧ“) съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА

В отговор на писмо с рег. № 91-00-313/14.10.2019 г. на Министерството на финансите относно проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на КЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ.

24.10.2019 г.

X

Проф. Николай Проданов
Заменник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

информация в съответствие с букви а) и б) от настоящата точка. iii) във втора алинея първото изречение се заменя със следното: „В контекста на член 8, параграфи 3а и 7а, член 21, параграф 2, член 25, параграфи 2 и 3 и приложение IV нонатията, отредени с кавички, имат същото значение като в съответните определения, установени в приложение I.“		Не подлежи на въвеждане
б) добавят се следните точки: „18. „трансгранична договореност“ означава договореност, която се отнася до повече от една държава членка или до държава членка и трета държава, когато е изпълнено най-малко едно от следните условия: а) не всички участници в договореността са местни лица за данъчни цели в една и съща юрисдикция; б) един или повече от участниците в договореността е едновременно местно лице за данъчни цели в повече от една юрисдикция; в) един или повече от участниците в договореността извършва стопанска дейност в друга юрисдикция чрез място на стопанска дейност, разположено в тази юрисдикция, и договореността представлява част или цялата стопанска дейност на мястото на стопанска дейност; г) един или повече от участниците в договореността извършва дейност в друга юрисдикция, без да е местно лице за данъчни цели или да установява място на стопанска дейност, разположено в тази	Чл. 143а. (2) Трансгранична данъчна схема е схема, която засяга повече от една държава членка или държава членка и трета държава, когато е изпълнено поне едно от следните условия: 1. не всички участници в схемата са местни лица за данъчни цели на една и съща юрисдикция; 2. един или повече от участниците в схемата са едновременно местни лица за данъчни цели на повече от една юрисдикция; 3. един или повече от участниците в схемата извършват стопанска дейност в друга юрисдикция чрез място на стопанска дейност или определена база и схемата обхваща част или цялата стопанска дейност на мястото на стопанска дейност или определената база; 4. един или повече от участниците в схемата извършват дейност в друга юрисдикция, без да са местни лица за данъчни цели или да формират място на стопанска дейност или определена база в тази юрисдикция; 5. схемата може да има въздействие върху автоматичния обмен на информация или определянето	Пълно

юрисдикция; д) такава договореност може да има въздействие върху автоматичния обмен на информация или определянето на действителния собственик.	на действителния собственик.	Пълно
За целите на точки 18—25 от настоящия член, член 8аb и приложение IV „договореност“ включва и поредица от договорености. Една договореност може да се състои от няколко етапа или части;	Чл. 143я. (3) Трансграничната данъчна схема може да включва договореност, споразумение, уговорка, съгласие, становище, схема, план, трансакция или поредица от такива. Данъчната схема може да се състои от няколко части или няколко етапа на изпълнение.	Пълно
19. „подлежаща на оповестяване трансгранична договореност“ означава всяка трансгранична договореност, която има най-малко един от типичните белези, посочени в приложение IV;	Чл. 143я. (1) За целите на автоматичния обмен на информация се предоставя информация за трансграничните данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане, които попадат в поне една от категориите, предвидени в ал. 4.	Пълно
20. „типичен белег“ означава характеристика или особеност на трансгранична договореност, която е признак за потенциален риск от избягване на данъци и която е включена в списъка в приложение IV;	Чл. 143я. (1) За целите на автоматичния обмен на информация се предоставя информация за трансграничните данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане, които попадат в поне една от категориите, предвидени в ал. 4. (4) Трансграничните данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане са следните категории:	Пълно
21. „посредник“ означава всяко лице, което изготвя, предлага на пазара, организира или предоставя за прилагане подлежаща на оповестяване трансгранична договореност, или управлява нейното прилагане. Това означава също и всяко лице, което, предвид относимите факти и обстоятелства и въз основа на	Чл. 143я ¹ . (1) Информация за трансгранични данъчни схеми се предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите от консултант по трансгранична данъчна схема, когато консултантът: 1. е местно лице за данъчни цели на Република България, или	Пълно

наличната информация и експертния опит и разбирания, необходими за предоставянето на такъв вид услуги, знае или може основателно да се предполага, че знае, че е поело задължение да предостави, пряко или чрез други лица, помощ, съдействие или консултации по отношение на изготвянето, предлагането на пазара, организирането, предоставянето за прилагане или управлението на прилагането на подлежаща на оповестяване трансгранична договореност. Всяко лице има правото да представи доказателства, че това лице не е знаело, и че не може основателно да се предполага, че е знаело, че е участвало в подлежаща на оповестяване трансгранична договореност. За тази цел дадено лице може да се позове на всички относими факти и обстоятелства, както и на наличната информация и на своя експертен опит и разбирания. За да бъде посредник, дадено лице следва да отговаря най-малко на едно от следните допълнителни условия: а) да бъде местно лице за данъчни цели на държава членка; б) да има място на стопанска дейност в държава членка, чрез което се предоставят услугите във връзка с договореността; в) да бъде учредено в държава членка или уредено съгласно законодателството на държава членка; г) да бъде регистриран член на професионална организация, свързана с правни, данъчни или консултантски услуги, в държава членка;	2. има място на стопанска дейност или определена база в Република България, чрез които се предоставят услугите във връзка със схемата, или 3. е учреден или уреден съгласно законодателството на Република България, или 4. е вписан като член на съсловна или професионална организация, свързана с правни, данъчни или други консултантски услуги в Република България. (2) Консултант е всяко лице, което изготвя, предлага на пазара, организира или управлява прилагането или предоставя за прилагане трансгранична данъчна схема. (3) Консултант е и всяко лице, което предвид относимите факти и обстоятелства и въз основа на наличната информация и експертни познания и опит, необходими за предоставянето на такъв вид услуги, знае или може основателно да се предполага, че знае, че е поело задължение да представи пряко или чрез други лица помощ, съдействие или консултации по отношение на изготвянето, предлагането на пазара, организирането, управлението или предоставянето за прилагане на трансгранична данъчна схема по чл. 143а. Лицето може да представи доказателства, че не е знаело и може основателно да се предполага, че не е знаело, че е участвало в подлежаща на предоставяне трансгранична данъчна схема, като се позове на всички относими факти и обстоятелства, наличната информация и на своите експертни познания и опит.	
---	---	--

22. „съответно данъчнозадължено лице“ означава всяко лице, на което е предоставена за прилагане подлежаща на оповестяване трансгранична договореност, или което е готово да приложи подлежаща на оповестяване трансгранична договореност или е изпълнило първата стъпка от такава договореност;	Чл. 143я². (2) Данъчно задължено лице за целите на този раздел е всяко лице: 1. на което е предоставена за прилагане трансгранична данъчна схема, или 2. което има готовност да приложи трансгранична данъчна схема, или 3. което е изпълнило първата стъпка от трансгранична данъчна схема.	Пълно
23. за целите на член 8аб „свързано предприятие“ означава лице, което е свързано с друго лице по най-малко един от следните начини: а) лицето участва в управлението на друго лице, като е в състояние да упражнява значително влияние върху другото лице; б) лицето участва в контрола на друго лице, като притежава над 25 % от правата на глас; в) лицето участва в капитала на друго лице като собственик на дял, който пряко или непряко надвишава 25 % от капитала; г) лицето има право на 25 % или повече от печалбите на друго лице. Ако повече от едно лице участва, както е посочено в букви а) — г), в управлението, контрола, капитала или печалбите на друго лице, всички посочени лица се считат за свързани предприятия. Ако едни и същи лица участват, както е посочено в букви а) — г), в управлението, контрола, капитала или печалбите на повече от едно лице, всички посочени лица се считат за свързани предприятия. За целите на настоящата точка лице, което действа заедно с друго лице по отношение на правата на глас	Параграф 1, т. 47 от допълнителните разпоредби: „47. „Свързано предприятие“ по смисъла на глава шестнадесета, раздел VII е лице, което е свързано с друго лице по най-малко един от следните начини: а) лицето участва в управлението на друго лице по начин, който позволява да упражнява значително влияние върху другото лице; б) лицето участва в контрола на друго лице, като държи над 25 на сто от правата на глас; в) лицето участва в капитала на друго лице като собственик на дял, който пряко или непряко надвишава 25 на сто от капитала; г) лице има право на 25 на сто или повече от печалбите на друго лице. Когато повече от едно лице участва в управлението, контрола, капитала или печалбите на друго лице, както е посочено в букви „а“ — „г“, всички лица се считат за свързани предприятия. Когато едни и същи лица участват в управлението, контрола, капитала или печалбите на повече от едно лице, както е посочено в букви „а“ — „г“, всички лица се считат за свързани предприятия. За целите на тази точка лице, което действа заедно с	Пълно

или собствеността върху капитала на дадено образувание, се третира като имало участие във всички права на глас или собственост върху капитала на това образувание, които има другото лице. При коевени участия изпълнението на изискванията по буква в) се определя, като се умножат процентите на участие в дружествата от различните йерархични редове. Счита се, че лице, което има над 50 % от правата на глас, има 100 % от правата на глас. Физическо лице, неговата съпруга/неговият съпруг и роднините му по пряка възходяща или низходяща линия се считат за едно лице;	друго лице по отношение на правата на глас или собствеността върху капитала на дадено предприятие, се третира като имало участие във всички права на глас или собственост върху капитала на това предприятие, които има другото лице. При непряко участие изпълнението на изискванията по буква „в“ се определя, като се умножат процентите на участие в предприятията от йерархичната верига. Счита се, че лице, което има над 50 на сто от правата на глас, има 100 на сто от правата на глас. Физическо лице, неговата съпруга/неговият съпруг и роднините му по пряка възходяща или низходяща линия по смисъла на тази точка се считат за едно лице.	
24. „масово предлагана готовореност“ означава транстранична договореност, която се изготвя, предлага на пазара, става готова за прилагане или се предоставя за прилагане, без да е необходимо съществено да се индивидуализира;	Параграф 1, т. 48 от допълнителните разпоредби: 48. „Данъчна схема с типизирано съдържание“ по смисъла на глава шестнадесета, раздел VII е транстранична данъчна схема, която се изготвя, предлага се на пазара, готова е за прилагане или се предоставя за прилагане, така че да може да се използва, без да е необходимо съществено да се измени.	Пълно
25. „индивидуализирана договореност“ означава всяка транстранична договореност, която не е масово предлагана договореност.“		Не подлежи на въвеждане
Вмъква се следният член: „Член 8а6 Обхват и условия на задължителния автоматичен обмен на информация относно подлежащите на оповестяване транстранични договорености 1. Всяка държава членка предприема необходимите	Чл. 143а¹. (6) Консултант предоставя информация за транстранична данъчна схема, която му е известна, притежава или се намира под неговия контрол, в срок до 30 календарни дни, считано от най-ранната от следните дати:	Пълно

мерки, за да въведе изискване за посредниците да подават пред компетентните органи информация, която им е известна, която притежават или контролират, относно подлежащите на оповестяване трансгранични договорености, в срок до 30 дни, считано от: а) деня след този, в който подлежащата на оповестяване трансгранична договореност е предоставена за прилагане; или б) деня след този, в който подлежащата на оповестяване трансгранична договореност е станала готова за прилагане; или в) момента, в който е извършена първата стъпка от прилагането на подлежащата на оповестяване трансгранична договореност, което от тези събития настъпи първо. Независимо от първа алинея, от посредниците, посочени в член 3, точка 21, втора алинея, се изисква и да подават информация в срок от 30 дни, считано от деня след този, в който са предоставили, пряко или чрез други лица, помощ, съдействие или консултации.	1. деня, следващ деня, на който данъчната схема е предоставена за прилагане; 2. деня, следващ деня, на който данъчната схема е готова в степен, която да позволява нейното прилагане; 3. датата, на която е извършена първата стъпка за прилагането на данъчната схема. (7) Освен по реда на ал. 6, консултант по ал. 3 предоставя информация за трансгранична данъчна схема в срок до 30 календарни дни, считано от деня, следващ деня, в който е предоставил пряко или чрез други лица помощ, съдействие или консултация по отношение на изготвянето, предлагането на пазара, организирането, управлението или предоставянето за прилагане на данъчната схема.	
2. По отношение на масово предлагани договорености държавите членки предприемат необходимите мерки да въведат изискване посредникът периодично да изготвя на всеки три месеца доклад с актуализирани данни, който съдържа нова подлежаща на оповестяване информация съгласно параграф 14, букви а), г), ж) и з), станала известна след представянето на последния доклад.	Чл. 143я¹. (8) След първоначалното предоставяне на информация по ал. 6, консултант по данъчна схема с типизирано съдържание предоставя на всеки три месеца актуална информация за схемата, станала му известна след предходното подаване на информация. Чл. 143я³. (2) За данъчни схеми с типизирано съдържание в случаите по чл. 143я¹, ал. 8 се предоставят данните по ал. 1, т. 1, 3, 5, 8 и 9.	Пълно

3. Когато посредник е задължен да подава информация за подлежащи на оповестяване трансгранични договорености на компетентните органи на повече от една държава членка, тази информация се подава само в държавата членка, която е първа в списъка по-долу: а) държавата членка, в която посредникът е местно лице за данъчни цели; б) държавата членка, в която посредникът има място на стопанска дейност, чрез което се предоставят услугите във връзка с договореността; в) държавата членка, в която посредникът е учреден или чието право го урежда; г) държавата членка, в която посредникът е регистриран член на професионална организация, свързана с правни, данъчни или консултантски услуги.	Чл. 143а¹. (1) Информация за трансгранични данъчни схеми се предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите от консултант по трансгранична данъчна схема, когато консултантът: 1. е местно лице за данъчни цели на Република България, или 2. има място на стопанска дейност или определена база в Република България, чрез които се предоставят услугите във връзка със схемата, или 3. е учреден или учреден съгласно законодателството на Република България, или 4. е вписан като член на съсловна или професионална организация, свързана с правни, данъчни или други консултантски услуги в Република България. (4) Когато за консултант е налице задължение за предоставяне на информация за една и съща данъчна схема в две или повече държави членки, информацията се предоставя само на компетентния орган на една държава членка, която се определя в следната последователност: 1. държавата членка, в която консултантът е местно лице за данъчни цели; 2. държавата членка, в която консултантът има място на стопанска дейност или определена база, чрез които се предоставят услугите във връзка със схемата; 3. държавата членка, в която консултантът е учреден или чието право го урежда; 4. държавата членка, в която консултантът е вписан като член на съсловна или професионална организация, свързана с правни, данъчни или други консултантски услуги. (5) В случаите по ал. 4 консултант предоставя	Пълно
---	---	--------------

	информация на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, когато в поредността от държави членки по ал. 4 Република България е на най-предна позиция.	
4. Когато съгласно параграф 3 е налице задължение за оповестяване пред множество органи, посредникът се освобождава от изискването да подава информацията, ако разполага с доказателство в съответствие с националното право, че същата информация е била подадена в друга държава членка.	Чл. 143я¹. (10) Консултант се освобождава от задължението за предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема, когато: 1. разполага с доказателство, че друг консултант е предоставил същата информация за данъчната схема; 2. разполага с доказателство, че е предоставил информацията в друга държава членка съгласно ал. 4;	Пълно
5. Всяка държава членка може да предприеме необходимите мерки, за да предостави на посредниците право да се освободят от задължението за подаване на информация относно подлежаща на оповестяване трансгранична договореност, когато задължението за оповестяване би нарушило нормативно установено задължение за професионална тайна съгласно националното право на тази държава членка. В такъв случай всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да въведе изискване посредниците незабавно да уведомяват всеки друг посредник или, ако няма такъв, съответното данъчнозадължено лице, относно задълженията им за оповестяване съгласно параграф 6. Посредниците могат да бъдат освободени от задължението съгласно първа алинея само доколкото упражняват дейност в рамките на съответното национално законодателство, което регулира техните	Чл. 143я¹. (10) Консултант се освобождава от задължението за предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема, когато: 3. по закон е длъжен да пази тази информация като професионална тайна, освен когато данъчно задълженото лице е изразило съгласие за предоставянето ѝ. (12) В случаите по ал. 10, т. 3 консултантът е длъжен незабавно, но не по-късно от изтичането на 14 дни, считано от датата, на която за него възниква задължение за предоставяне на информация, да уведоми другите консултанти по данъчната схема или, ако не са му известни такива, данъчно задълженото лице, за задължението им да предоставят информация по ал. 6, 7 и/или 8, съответно по чл. 143я². Сроктът по ал. 6 тече от датата на уведомяването.	Пълно

професии.		
6. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да въведе изискване, в случаите когато няма посредник или посредникът уведоми съответното данъчнозадължено лице или друг посредник за освобождаване от задължението съгласно параграф 5, задължението за подаване на информация относно подлежаща на оповестяване трансгранична договореност да възниква за уведомения посредник или — ако няма такъв — за съответното данъчнозадължено лице.	Чл. 143я¹. (10) Консултант се освобождава от задължението за предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема, когато: 3. по закон е длъжен да pazi тази информация като професионална тайна, освен когато данъчно задълженото лице е изразило съгласие за предоставянето ѝ. (12) В случаите по ал. 10, т. 3 консултантът е длъжен незабавно, но не по-късно от изтичането на 14 дни, считано от датата, на която за него възниква задължение за предоставяне на информация, да уведоми другите консултанти по данъчната схема или, ако не са му известни такива, данъчно задълженото лице, за задължението им да предоставят информация по ал. 6, 7 и/или 8, съответно по чл. 143я². Срокт по ал. 6 тече от датата на уведомяването.	Пълно
	Чл. 143я². (1) Информация за трансгранична данъчна схема се предоставя от данъчно задължено лице в един от следните случаи: 1. когато по схемата няма консултант, включително когато схемата е създадена от служител на данъчно задълженото лице; 2. когато консултантът по схемата е освободен от задължението за предоставяне на информация по чл. 143я¹, ал. 10, т. 3 или аналогична разпоредба в законодателството на друга държава членка, за което данъчно задълженото лице е уведомено;	
7. Съответното данъчнозадължено лице, за което е	Чл. 143я ² . (4) Когато за данъчно задължено лице	Пълно

възникнало задължение за оповестяване, подава информацията в срок до 30 дни, считано от деня след този, в който подлежащата на оповестяване трансгранична договореност е предоставена за прилагане на това данъчнозадължено лице или е станала готова за прилагане от съответното данъчнозадължено лице, или е извършена първата стъпка в прилагането ѝ по отношение на съответното данъчнозадължено лице, което от тези събития настъпи първо. Когато съответното данъчнозадължено лице има задължението да подава информация за подлежаща на оповестяване трансгранична договореност на компетентните органи на повече от една държава членка, тази информация се подава само на компетентните органи на държавата членка, която е първа в списъка по-долу: а) държавата членка, в която съответното данъчнозадължено лице е местно лице за данъчни цели; б) държавата членка, в която съответното данъчнозадължено лице има място на стопанска дейност, което се ползва от договореността; в) държавата членка, в която съответното данъчнозадължено лице получава доходи или реализира печалба, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност в нито една държава членка; г) държавата членка, в която съответното данъчнозадължено лице упражнява дейност, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност в нито една държава членка.	възникне задължение за подаване на информация за трансгранична данъчна схема до компетентните органи на повече от една държава членка, тази информация се подава само до компетентния орган на държавата, която се определя в следната последователност: 1. държавата членка, в която е местно лице за данъчни цели; 2. държавата членка, в която има място на стопанска дейност или определена база, които се ползват от схемата; 3. държавата членка, в която получава доходи или реализира печалба, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност или определена база в нито една държава членка; 4. държавата членка, в която упражнява дейност, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност или определена база в нито една държава членка. (5) В случаите по ал. 4 данъчно задълженото лице предоставя информация на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, когато в поредността от държави членки по ал. 4 Република България е на най-предна позиция. (6) Когато за данъчно задълженото лице възникне задължение за подаване на информация за трансгранична данъчна схема, то следва да подаде информацията в срок до 30 календарни дни, считано от най-ранната от следните дати: 1. датата, на която схемата е предоставена за прилагане; 2. датата, на която схемата е станала готова за прилагане; 3. датата, на която е извършена първата стъпка по
---	---

	прилагането на схемата.	
8. Когато съгласно параграф 7 е наличие задължение за оповестяване пред множество органи, съответното данъчнозадължено лице се освобождава от изискването да подава информация, ако разполага с доказателство в съответствие с националното право, че същата информация е била подадена в друга държава членка.	Чл. 143я². (8) Данъчно задълженото лице не предоставя информация за трансгранична данъчна схема, когато разполага с доказателство, че: 1. е предоставило информацията в друга държава членка съгласно ал. 4; или 2. друго данъчно задължено лице е предоставило същата информация за данъчната схема съгласно правилото на ал. 7.	Пълно
9. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да въведе изискване, в случаите когато има повече от един посредник, задължението за подаване на информация относно подлежаща на оповестяване трансгранична договореност да възниква за всички посредници, участващи в тази договореност. Даден посредник се освобождава от изискването за подаване на информация само доколкото, доколкото разполага с доказателство в съответствие с националното право, че същата информация, посочена в параграф 14, вече е била подадена от друг посредник.	Чл. 143я¹. (9) Когато по трансгранична данъчна схема има повече от един консултант, задължението за предоставяне на информация е за всички консултанти, независимо че задължението може да възникне в различни държави членки. (10) Консултант се освобождава от задължението за предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема, когато: 1. разполага с доказателство, че друг консултант е предоставил същата информация за данъчната схема; (11) Независимо че друг консултант е предоставил информация за трансгранична данъчна схема пред изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или компетентен орган на друга държава членка, консултант не се освобождава по ал. 10, т. 1 от задължението си за предоставяне на информация, когато схемата се състои от отделни части или етапи и всеки консултант разработва, предлага на пазара,	Пълно

	организира, управлява, предоставя за прилагане, съответно оказва помощ, съдействие или консултация във връзка с тези дейности, за отделната част или етап от схемата.	
10. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да въведе изискване, в случаите когато задължението за оповестяване е възникнало за съответното данъчнозадължено лице и има повече от едно такова лице, подаването на информацията в съответствие с параграф 6 да бъде извършено от съответното данъчнозадължено лице, което е първо в списъка по-долу: а) съответното данъчнозадължено лице, което е постигнало съгласие с посредника по подлежащата на оповестяване трансгранична договореност; б) съответното данъчнозадължено лице, което управлява прилагането на договореността. Дадено съответно данъчнозадължено лице се освобождава от изискването за подаване на информация само доколкото, доколкото разполага с доказателство в съответствие с националното право, че същата информация, посочена в параграф 14, вече е била подадена от друго съответно данъчнозадължено лице.	Чл. 143^a. (7) Когато задължението за предоставяне на информация възникне за повече от едно данъчно задължено лице, включително когато задължението е възникнало в различни държави членки, информацията за трансграничната данъчна схема се предоставя пред съответния компетентен орган от лицето, което е първо сред изброените в т. 1 и 2: 1. данъчно задълженото лице, което се е договорило с консултанта по съответната схема; 2. данъчно задълженото лице, което управлява прилагането на схемата. (8) Данъчно задълженото лице не предоставя информация за трансгранична данъчна схема, когато разполага с доказателство, че: 1. е предоставило информацията в друга държава членка съгласно ал. 4; или 2. друго данъчно задължено лице е предоставило същата информация за данъчната схема съгласно правилото на ал. 7.	Пълно
11. Всяка държава членка може да предприеме необходимите мерки, за да въведе изискване всяко съответно данъчнозадължено лице да подава информация на данъчната администрация за	Параграф 6 от преходните и заключителните разпоредби: § 6. Данъчно задължените лица посочват в годишната данъчна декларация по чл. 92 от Закона за	Пълно

прилагането от негова страна на договореността за всяка година, през която я използва.	корпоративното подоходно облагане, съответно по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, дали прилагат трансгранична данъчна схема и уникалният номер на схемата. Информациите се посочва в декларацията за всяка година, през която трансграничната данъчна схема има данъчен ефект за лицето.	
12. Всяка държава членка приема необходимите мерки, за да изиска от посредниците и съответните данъчнозадължени лица да подават информацията относно подлежащите на оповестяване трансгранични договорености, първата стъпка от които е била изпълнена между датата на влизане в сила и началната дата на прилагане на настоящата директива. Посредниците и съответните данъчнозадължени лица, в зависимост от случая, подават информацията относно тези подлежащи на оповестяване трансгранични договорености до 31 август 2020 г.	Параграф 5 от преходните и заключителните разпоредби: § 5. Консултантите, съответно данъчно задължените лица по чл. 143я², в срок до 31 август 2020 г. подават информация за всяка трансгранична данъчна схема, първата стъпка по която е извършена между 25 юни 2018 г. и влизането в сила на този закон.	Пълно
13. Компетентният орган на държава членка, в която е подадена информацията съгласно параграфи 1—12 от настоящия член, съобщава на компетентните органи на всички останали държави членки посочената в параграф 14 от настоящия член информация чрез автоматичен обмен, като спазва практическите правила, приети съгласно член 21.	Чл. 143ю. (3) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите обменя с компетентните органи на държавите членки информация за трансгранични данъчни схеми, получена по реда на чл. 143я¹ и чл. 143я². Информациите включва данните по чл. 143я³, ал. 1 и 2.	Пълно
14. Информациите, които националният компетентен орган на дадена държава членка съобщава в съответствие с параграф 13, включва, в зависимост от	Чл. 143я³. (1) Информациите, които се предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите по чл. 143я¹ или чл. 143я², трябва да съдържа	Пълно

случая, следното:	следните данни, когато е приложимо:
а) идентификационни данни на посредниците и на съответните данъчнозадължени лица, включително име, дата и място на раждане (за физическите лица), място на пребиваване за данъчни цели, данъчен идентификационен номер и, ако е целесъобразно, лицата, които са свързани с предприятията със съответното данъчнозадължено лице;	1. идентификационни данни на консултант/консултантите и данъчно задълженото лице/данъчно задължените лица, включително:
б) подробности за типичните белези, предвидени в приложение IV, според които трансграничната договореност подлежи на оповестяване;	а) име;
в) обобщение на съдържанието на подлежащата на оповестяване трансгранична договореност, включително посочване на името, под което тя е позната, ако има такова, и общо описание на съответните стопански дейности или договорености, без да се разкрива търговска, промишлена или професионална тайна или търговски процес, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред;	б) дата и място на раждане (за физическите лица);
г) датата, на която е била извършена или предстои да бъде извършена първата стъпка в прилагането на подлежащата на оповестяване трансгранична договореност;	в) държава или юрисдикция, в която е местно лице за данъчни цели;
д) подробности за националните разпоредби в основата на подлежащата на оповестяване трансгранична договореност;	г) идентификационен номер за данъчни цели;
е) стойността на подлежащата на оповестяване трансгранична договореност;	д) лицата, които са свързани с предприятията на данъчно задълженото лице, когато е необходимо;
ж) посочване на държавата членка на съответното(ите) данъчнозадължено(и) лице(а), както и на други държави членки, които има вероятност да	2. описание на характеристиките на схемата по чл. 143а, ал. 4, поради които тя подлежи на предпоставяне;
	3. уникален номер на данъчната схема, когато предпоставянето на информация по отношение на схемата не е първоначално;
	4. обобщено съдържание на данъчната схема, включително посочване на наименованието, под което тя е позната, и общо описание на съответните стопански дейности или договорености, без да се разкрива търговска, промишлена или професионална тайна или търговски процес, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред;
	5. датата, на която е била извършена или предстои да бъде извършена първата стъпка по прилагането на данъчната схема;
	6. националните разпоредби, на които се основава данъчната схема;
	7. действителния или прогнозният размер на очакваното данъчно предимство;
	8. посочване на държавите членки, които има вероятност да бъдат засегнати от данъчната схема;

бъдат засегнати от подлежащата на оповестяване трансгранична договореност; 3) идентификационни данни на всяко друго лице в държава членка, което има вероятност да бъде засегнато от подлежащата на оповестяване трансгранична договореност, като се посочва с кои държави членки е свързано това лице.	9. Идентификационни данни на всяко друго лице в държава членка, за което има вероятност да бъде засегнато от данъчната схема, като се посочват държавите членки, с които това лице е свързано.	
15. Липсата на реакция от страна на данъчна администрация по отношение на подлежаща на оповестяване трансгранична договореност не означава, че тя признава валидността на тази договореност или приема нейното данъчно третиране.	Чл. 143⁴. (1) Непреприемането на действия от страна на органите по приходите във връзка с информация за трансгранична данъчна схема не представлява признаване на валидността на тази схема или нейното данъчно третиране.	Пълно
16. С цел улесняване на обмена на информация по параграф 13 от настоящия член Комисията приема, като част от процедурата за одобряване на стандартни формулир, предвиден в член 20, параграф 5, практическите правила, необходими за прилагането на настоящия член, включително мерки за стандартизиране на предоставянето на информацията по параграф 14 от настоящия член.		Не подлежи на въвеждане
17. Комисията няма достъп до информацията, посочена в параграф 14, букви а), в) и з).		Не подлежи на въвеждане
18. Автоматичният обмен на информации се извършва в рамките на един месец след края на тримесечието, през което е подадена информацията.	Чл. 143^ю. (5) Информацията по ал. 3 се обменя в срок до един месец, считано от края на тримесечието, през което е предоставена, като се използва стандартен формулир. Информацията може да се обменя на всеки официален език на Европейския съюз, като се	Пълно

Първият обмен на информация се извършва до 31 октомври 2020 г.“	съобразяват приетите от Европейската комисия езикови правила. Параграф 7 от преходните и заключителните разпоредби: § 7. Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите предоставя на компетентните органи на другите държави членки първата получена информация за трансгранични данъчни схеми по чл. 143а до 31 октомври 2020 г.	
В член 20 параграф 5 се заменя със следното: „5. Комисията приема стандартни формуляри, включващи правила за езиковия режим, в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2, в следните случаи: а) преди 1 януари 2017 г. — за автоматичния обмен на информация относно предварителни данъчни становища във връзка с трансгранични сделки и предварителни споразумения за ценообразуване съгласно член 8а; б) преди 30 юни 2019 г. — за автоматичния обмен на информация относно подлежащи на оповестяване трансгранични договорености съгласно член 8аб. Тези стандартни формуляри не включват елементи, различни от елементите за обмена на информация, изброени в член 8а, параграф 6 и член 8аб, параграф 14, и всички други полета, свързани с тези елементи, които са необходими за постигане на целите, определени съответно в членове 8а и 8аб. Езиковият режим, посочен в първа алинея, не възпрепятства държавите членки да предоставят	Чл. 143ю. (4) Информацията по ал. 3 се обменя в срок до един месец, считано от края на тримесечието, през което е предоставена, като се използва стандартен формуляр. Информацията може да се обменя на всеки официален език на Европейския съюз, като се съобразяват приетите от Европейската комисия езикови правила.	Пълно

информацията, посочена в членове 8а и 8аb, на някой от официалните езици на Съюза. Въпреки това езиковият режим може да предвижда, че основните елементи на обменната информация се изпращат също така и на друг официален език на Съюза.“		
4) В член 21 параграф 5 се заменя със следното: „5. До 31 декември 2017 г. Комисията създава и обезпечава в техническо и логистично отношение защитен централен регистър на държавите членки за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане, в който информацията, съобщавана съгласно член 8а, параграфи 1 и 2, се записва с цел изпълнение на изискванията за автоматичен обмен, предвидени в посочените параграфи. До 31 декември 2019 г. Комисията създава и обезпечава в техническо и логистично отношение защитен централен регистър на държавите членки за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане, в който информацията, съобщавана съгласно член 8аb, параграфи 13, 14 и 16, се записва в изпълнение на изискванията за автоматичен обмен, предвидени в посочените параграфи. Компетентните органи на всички държави членки имат достъп до информацията в регистъра. Комисията също има достъп до информацията в регистъра, но при спазване на ограниченията, предвидени съответно в член 8а, параграф 8 и член 8аb, параграф 17. Комисията приема необходимите практически правила в съответствие с процедурата по		Не подлежи на въвеждане

член 26, параграф 2. Докаато защитеният централен регистър започне да функционира, автоматичният обмен по член 8а, параграфи 1 и 2 и член 8аб, параграфи 13, 14 и 16 се извършва в съответствие с параграф 1 от настоящия член и приложимите практически правила.“	Параграф 8 от преходните и заключителните разпоредби: § 8. До създаването на защитен централен регистър на държавите членки за информацията за трансгранични данъчни схеми, обезпечен от Европейската комисия, обменът на информация по чл. 143ю се осъществява по електронен път посредством мрежата CCN и приложимите практически договорености.	Пълно
5) В член 23 параграф 3 се заменя със следното: „3. Държавите членки представят на Комисията годишна оценка за ефективността на автоматичния обмен на информация съгласно членове 8, 8а, 8аа и 8аб, както и за постигнатите практически резултати. Формата и условията за представянето на годишната оценка се приемат от Комисията чрез актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2.“	Чл. 143я ⁴ (4) Годишната оценка на ефективността на автоматичния обмен на информация за трансгранични данъчни схеми и информация за постигнатите практически резултати се предоставят на Европейската комисия във формата и при условията, посочени в чл. 143ц, ал. 7.	Пълно
6) Член 25а се заменя със следното: „Член 25а Санкции Държавите членки установяват система от санкции, приложими при нарушение на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива и отнасящи се до членове 8аа и 8аб, и вземат всички необходими мерки за осигуряване на прилагането им. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.“	Чл. 278г. (1) Лице, задължено да предостави информация за трансгранична данъчна схема по чл. 143ю, което не изпълни задължението си, се наказва с глоба в размер от 2000 до 5000 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв. – за юридическите лица или едноличните търговци. (2) Лице, задължено да подаде информация за	Пълно

	трансгранична данъчна схема по чл. 143ю, което предостави нетърпна или невярна информация по чл. 143я¹, се наказва с глоба в размер 1000 до 3000 лв. – за физическите лица, или имуществена санкция в размер от 2000 до 8000 лв. – за юридическите лица или едноличните търговци. (3) Консултант, който не изпълни задължението си по чл. 143я¹, ал. 12, се наказва с глоба в размер от 2000 до 5000 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв. – за юридическите лица или едноличните търговци. (4) Консултант, който не изпълни задължението си по чл. 143я¹, ал. 13, се наказва с глоба в размер от 200 до 800 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лв. – за юридическите лица или едноличните търговци. (5) Консултант или данъчно задължено лице, извършили първоначалното предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема, което не уведоми в срок друг консултант или данъчно задължено лице по схемата за издаден уникален номер, се наказва с глоба в размер от 200 до 800 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лв. – за юридическите лица или едноличните търговци. (6) При повторно нарушение по ал. 1-5 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.	Не подлежи на въвеждане
--	--	--------------------------------

7) Член 27 се заменя със следното:
„Член 27
Доказване

1. На всеки пет години след 1 януари 2013 г.

Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящата директива. 2. На всеки две години след 1 юли 2020 г. държавите членки и Комисията оценяват в каква степен остава актуално приложение IV, а Комисията представя доклад на Съвета. Ако е целесъобразно, този доклад се придружава от законодателно предложение.“		
8) Добавя се приложение IV, чийто текст се съдържа в приложението към настоящата директива.		Не подлежи на въвеждане
ПРИЛОЖЕНИЕ IV ТИПИЧНИ БЕЛЕЗИ Част I. Проверка за основната полза Общите типични белези по категория А и специфичните типични белези по категория Б и по категория В, параграф 1, буква б), подточка i), буква в) и буква г) могат да бъдат взети предвид само ако резултатите от „проверката за основната полза“ са положителни. Резултатите от проверката са положителни само ако може да се установи, че основната полза или една от основните ползи, която — предвид всички относими факти и обстоятелства — дадено лице може с основание да очаква да извлече от дадена договореност, е получаването на данъчно облекчение. По отношение на типичните белези по категория В, параграф 1, наличието на условията, изложени в категория В, параграф 1, буква б), подточка i), буква	Чл. 143я. (5) Независимо че трансгранична данъчна схема попада в една от категориите по ал. 4, т. 1 – 6 и т. 7, буква „б“, подбуква „аа“, букви „в“ и „г“, информация се предоставя само когато може да се установи, че основната полза или една от основните ползи, която предвид всички относими факти и обстоятелства данъчно задължено лице може с основание да очаква да извлече от трансграничната данъчна схема, е получаването на данъчно предимство. (б) Наличието на някое от условията по ал. 4, т. 7, букви „б“, подбуква „аа“, букви „в“ и „г“ не може само по себе си да бъде основание за заключение, че основната полза или една от основните ползи е получаването на данъчно предимство.	Пълно

в) или буква г), не може само по себе си да бъде основание за заключение, че дадена договореност е преминала успешно проверката за основната полза.		
Част II. Категории типични белези А. Общи типични белези, свързани с проверката на основната полза		
1. Договореност, при която съответното данъчнозадължено лице или участник в договореността, се задължава да спазва условие за поверителност, което може да изисква от него да не разкрива как договореността може да осигури данъчно облекчение спрямо други посредници или данъчните органи.	Чл. 143я. (4) Трансграничните данъчни схеми, при които съществуват потенциален риск от избягване на данъчно облагане, са следните категории: 1. схема, при която данъчно задълженото лице или друг участник в нея се задължава да спазва условие за поверителност, което може да изисква да не се разкрива пред други консултанти или пред данъчни органи начинът, по който схемата може да осигури данъчно предимство;	Пълно
2. Договореност, при която посредникът има право да получи такса (или лихва, хонорар за разходи по финансиране и други такси) за договореността и тази такса е определена в зависимост от: а) размера на данъчното облекчение, произтичащо от договореността; или б) това, дали действително е получено данъчно облекчение в резултат от договореността. Това включва задължение за посредника да възстанови частично или изцяло таксата, когато очакваното данъчно облекчение, произтичащо от договореността, не е било частично или напълно постигнато.	Чл. 143я. (4) 2. схема, при която консултантът има право да получи възнаграждение под каквато и да е форма за схемата и това възнаграждение е определено в зависимост от: а) размера на данъчното предимство, произтичащо от схемата; или б) това дали е получено данъчно предимство в резултат от схемата; това включва и уговорка консултантът да възстанови частично или изцяло възнаграждението, когато очакваното данъчно предимство, произтичащо от схемата, не е било частично или напълно постигнато;	Пълно

3. Договореност, при която има стандартизирана в значителна степен документация и/или структура и която е достъпна за повече от едно данъчно задължено лице, без да е необходимо да бъде съществено адаптирана за целите на прилагането.	Чл. 143я. (4) 3. схема, при която има стандартизирана в значителна степен документация и/или структура и която е достъпна за повече от едно данъчно задължено лице, без да е необходимо да бъде съществено адаптирана за целите на прилагането;	Пълно
Б. Специфични типични белези, свързани с проверката за основната полза		
1. Договореност, при която участник в договореността предприема изкуствено действия, които се състоят в придобиване на дружество на загуба, прекратяване на основната дейност на такова дружество и използване на неговите загуби с цел да намали своите данъчни задължения, включително чрез прехвърляне на тези загуби към друга юрисдикция или чрез ускоряване на използването на тези загуби.	Чл. 143я. (4) 4. схема, при която участник в нея предприема целенасочени действия за придобиване на дружество, което формира данъчни загуби, за прекратяване на основната му дейност и за използване на загубите за намаляване на данъчните си задължения, включително чрез прехвърляне на тези загуби към друга юрисдикция или чрез ускоряване на използване на тези загуби;	Пълно
2. Договореност, която води до преобразуване на доход в капитал, дарения или други категории доходи, които се облагат с по-ниска ставка или са освободени от данъчно облагане.	Чл. 143я. (4) 5. схема, която предвижда резултат, равностоеен на преквалифициране, преобразуване или превръщане на доход в имущество, капитал, дарение или друг вид доход, които се облагат с по-ниска ставка или са освободени от данъчно облагане;	Пълно
3. Договореност, която включва циклични повтаряеми сделки, които водят до „превъртане“ на средства, а именно чрез участието на междинни образувания, които нямат друга основна търговска	Чл. 143я. (4) 6. схема, която включва последователни сделки, при които се прехвърлят средства с цел обратното им връщане чрез участието на едно или повече междинни образувания, които нямат друга основна стопанска	Пълно

функция, или чрез използването на сделки, които взаимно се компенсират или обезсилват, или имат други подобни характеристики.	функция или използването на сделки, които взаимно се компенсират или обезсилват или имат друг подобен резултат;	
В. Специфични типични белези, свързани с трансгранични сделки		
1. Договореност, която включва подлежащи на приспадане трансгранични плащания, извършени между две или повече свързани предприятия, когато е изпълнено най-малко едно от следните условия: а) получателят не е местно лице за данъчни цели на никоя данъчна юрисдикция; б) въпреки че получателят е местно лице за данъчни цели на дадена юрисдикция, тази юрисдикция: и) не налага никакъв корпоративен данък или налага корпоративен данък с нулева или почти нулева ставка; или ii) е включена в списък на юрисдикции на трети държави, които са били оценени от държавите членки, колективно или в рамките на ОИСР, като неосказващи съществие юрисдикции; в) плащането е напълно освободено от данъчно облагане в юрисдикцията, в която получателят е местно лице за данъчни цели; г) за плащането се прилага преференциален данъчен режим в юрисдикцията, в която получателят е местно лице за данъчни цели;	Чл. 143я. (4) 7. схема, която включва трансгранични плащания, представляващи признати за данъчни цели разходи, между две или повече свързани предприятия, когато е изпълнено най-малко едно от следните условия: а) получателят не е местно лице за данъчни цели на никоя данъчна юрисдикция; б) въпреки че получателят е местно лице за данъчни цели на някоя юрисдикция, тази юрисдикция: aa) не налага корпоративен данък или налага корпоративен данък с нулева или почти нулева ставка; или bb) е включена в списък с трети юрисдикции, които са били оценени съвместно от държавите членки или в рамките на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие като юрисдикции, неосказващи съществие за данъчни цели; в) плащането е напълно освободено от данъчно облагане в юрисдикцията, в която получателят е местно лице за данъчни цели; г) за плащането се прилага преференциален данъчен режим в юрисдикцията, в която получателят е местно лице за данъчни цели;	Пълно
2. Приспадания за същата амортизация на актива са	Чл. 143я. (4) 8. схема, при която се предвижда приспадане на разход	Пълно

поискани в повече от една юрисдикция.	за амортизация на един и същ актив в повече от една юрисдикция;	
3. Освобождаване от двойно данъчно облагане по отношение на един и същ елемент на дохода или капитала е поискано в повече от една юрисдикция.	Чл. 143я. (4) 9. схема, при която се иска избягване на двойното данъчно облагане по отношение на един и същ елемент на доход или имущество в повече от една юрисдикция;	Пълно
4. Съществува договореност, която включва прехвърлянето на активи и при която е налице съществена разлика в сумите, които се разглеждат като дължими в замяна на активите в участващите юрисдикции.	Чл. 143я. (4) 10. схема, която включва прехвърляне на активи и е налице съществена разлика в сумите, които се приемат като дължима насрещна престация за активите в засегнатите юрисдикции;	Пълно
Г. Специфични типични белези във връзка с автоматичния обмен на информация или действителната собственост		
1. Договореност, която може да доведе до намаляване на задълженията за оповестяване съгласно законови актове, с които се въвежда законодателството на Съюза, или равностойни споразумения за автоматичен обмен на информация за „финансови сметки“, включително споразумения с трети държави, или при която се използва липсата на такова законодателство или споразумения. Тези договорености включват най-малко следното: а) използване на сметка, продукт или инвестиция, която не е или за която се твърди, че не е „финансова сметка“, но която има характеристики, по същество сходни с тези на „финансова сметка“;	Чл. 143я. (4) 11. схема, която може да доведе до намаляване или заобикаляне на задълженията за предоставяне на информация съгласно глава шестнадесета, раздел IIIа, аналогични разпоредби в законодателството на други държави членки или юрисдикции или споразумения за автоматичен обмен на информация за финансови сметки, или при която се използва липсата на такова законодателство или споразумения, включително чрез: а) използване на сметка, продукт или инвестиция, който не са или за които се твърди, че не са финансова сметка, но които имат характеристики, по същество сходни с тези на финансова сметка; б) прехвърляне на финансови сметки или активи към юрисдикции или използването на юрисдикции, които	Пълно

б) прехвърляне на „финансови сметки“ или активи към юрисдикции или използването на юрисдикции, които не са задължени да извършват автоматичен обмен на информация за „финансови сметки“ с държавата, на която съответното данъчнозадължено лице е местно лице; в) замяната на класификацията на доходи и капитал с продукти или плащания, които не са предмет на автоматичен обмен на информация за „финансови сметки“; г) прехвърлянето или преобразуването на „финансова институция“ или „финансова сметка“, или на съдържащите се в тях активи, във „финансова институция“ или „финансова сметка“, или активи, за които не се предоставя информация в рамките на автоматичния обмен на информация за „финансови сметки“; д) използването на правни образувания, форми или структури, които премахват или за които се твърди, че премахват, оповестяването на един или повече от „типуларите на сметки“ или „контролиращи лица“ при автоматичния обмен на информация за „финансови сметки“; е) договорености, които засягат или се възползват от слабости в процедурите за комплексна проверка, които „финансовите институции“ използват, за да спазват своите задължения за оповестяване на информация за „финансови сметки“, включително използването на юрисдикции с непоходливи или слаби режими на прилагане на законодателството срещу изпирането на пари или със слаби изисквания за прозрачност за юридически лица или правните	не са задължени да извършват автоматичен обмен на информация за финансови сметки с държавата, на която данъчно задълженото лице е местно лице за данъчни цели; в) прекалфициране на доходи или капитал в продукти или плащания, които не са предмет на автоматичен обмен на информация за финансови сметки; г) прехвърляне или преобразуване на финансова институция или финансова сметка, или на съдържащите се в тях активи, във финансова институция или финансова сметка, или активи, за които не се предоставя информация по реда на автоматичния обмен на информация за финансови сметки; д) използване на правни образувания, договорености или структури, които заобикалят или за които се счита, че заобикалят предоставянето на информация за един или повече от типичните на сметки или контролиращите лица по реда на автоматичния обмен на информация за финансови сметки; е) заобикаляне или възползване от слабости в процедурите за комплексна проверка, които финансовите институции прилагат, за да спазват задълженията си за предоставяне на информация за финансови сметки, включително използването на юрисдикции с непоходливи или неефективни режими за прилагане на законодателството в областта на мерките срещу изпирането на пари или с недостатъчни изисквания за прозрачност за юридическите лица или правните договорености;	
--	--	--

форми.		
2. Договореност, която включва редица от непрозрачна юридическа или действителна собственост с използването на лица, правни форми или структури: а) които не упражняват съществена стопанска дейност, която се подпомага от подходящ персонал, оборудване, активи и помещения; и б) които са учредени, управлявани, местни лица, контролирани или установени в юрисдикция, различна от юрисдикцията, на която са местни лица един или повече от действителните собственици на активи, притежавани от такива лица, правни форми или структури; и в) когато не могат да бъдат установени действителните собственици на такива лица, правни форми или структури по смисъла на определенията в Директива (ЕС) 2015/849.	Чл. 143я. (4) 12. схема, която включва верига с непрозрачна юридическа или действителна собственост с използването на лица, правни договорености или структури: а) които не извършват съществена стопанска дейност, която се изпълнява с необходимия персонал, оборудване, активи и помещения; и б) които са учредени, управлявани, контролирани, установени или са местни лица за данъчни цели в юрисдикция, различна от юрисдикцията, на която са местни лица за данъчни цели един или повече от действителните собственици на активи, притежавани от тези лица, правни договорености или структури; и в) чиито действителни собственици по смисъла на Закона за мерките срещу изпирането на пари или на аналогична разпоредба от законодателството на държава членка не могат да бъдат установени;	Пълно
Д. Специфични типични белези относно трансферното ценообразуване		
1. Договореност, която включва използването на едностранни правила за облекчени режими.	Чл. 143я. (4) 13. схема, която включва използването на едностранни правила за облекчени режими за целите на трансферното ценообразуване;	Пълно
2. Договореност, която включва прехвърляне на трудни за оценяване нематериални активи. Понятието „трудни за оценяване нематериални активи“ обхваща нематериални активи или права	Чл. 143я. (4) 14. схема, която включва прехвърляне или предоставяне на трудни за оценяване нематериални блага за целите на трансферното ценообразуване;	Пълно

върху нематериални активи, за които към момента на тяхното прехвърляне между свързани предприятия: а) не съществуват надеждни съпоставими данни, и б) към момента на въстъпване в сделките прогнозите за бъдещите парични потоци или приходи, които се очаква да бъдат получени от прехвърляните нематериални активи, или допусканията, използвани при оценяването на стойността на нематериалните активи, са твърде несигурни, поради което е трудно да се предвиди степента на крайния успех на нематериалните активи към момента на прехвърлянето.		
3. Договореност, която включва вътрешногрупово трансгранично прехвърляне на функции и/или рискове, и/или активи, ако прогнозираната годишна печалба преди лихви и данъци на прехвърлятели или прехвърлятелите през трите години след прехвърлянето се равнява на по-малко от 50 % от прогнозираната годишна печалба преди лихви и данъци на същия прехвърлятел или прехвърлятели, ако не беше извършено прехвърлянето.	Чл. 143я. (4) 15. схема, която включва вътрешногрупово трансгранично прехвърляне на функции и/или рискове, и/или активи, ако прогнозираната годишна печалба преди лихви и данъци на прехвърлятели или прехвърлятелите през трите години след прехвърлянето се равнява на по-малко от 50 на сто от прогнозираната годишна печалба преди лихви и данъци на същия прехвърлятел или прехвърлятели, ако не беше извършено прехвърлянето.	Пълно
Член 2 1. Държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2019 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно информират Комисията за това. Те прилагат тези разпоредби от 1 юли 2020 г.	Преходни и заключителни разпоредби § 9. Законът влиза в сила от 1 юли 2020 г.	Пълно

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.	§ 4. В §26 от допълнителните разпоредби след думите „(ОВ, L 342/1 от 16 декември 2016 г.)“ съюзът „и“ се заменя със запетая, а накрая се добавя „и на Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договарености (ОВ, L 139/1 от 5 юни 2018 г.)“.	
2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.		Не подлежи на въвеждане
Член 3 Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.		Не подлежи на въвеждане
Член 4 Адресати на настоящата директива са държавите членки.		Не подлежи на въвеждане

Справка за резултатите от обществените консултации по проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, публикуван за обществено обсъждане на Интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации

Подател	Предложение	Приема/не приема/ предложението	Мотиви
Десислава Каримова	Във връзка с чл.143я, ал. 5 може ли да се направи изводът, че информация за трансгранична данъчна схема не се подава от ДЗЛ, които прилагат разпоредбите на Глава девета "а" от ЗКПО? Във връзка с чл.47г, ал. 7 от ЗКПО, може ли да се направи изводът, че наличието на помещения не е задължително условие (прави впечатление разликата с Директивата - текстът е почти откопиран от там с тази разлика, че в Директивата е: "и помещения", а в ЗКПО "и/или помещения")?	Не се съдържа предложение	В коментара не се правят предложения по законопроекта, а се поставят въпроси по прилагането му след неговото приемане. От въпроса не става ясно каква връзка се прави между двата режима. Условието за предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема, уредени в чл. 143я от законопроекта, ще се прилагат самостоятелно, без значение дали в конкретния случай става въпрос за прилагане на СРС правилата. С други думи, ако са изпълнени условията на чл. 143я, на които следва да отговаря данъчната схема, информация за същата ще подлежи на предоставяне от консултант или данъчно задължено лице. Правилата на чл. 143я, ал. 4, т. 12 от законопроекта и чл. 47г, ал. 7 от ЗКПО преследват различни цели. Чл. 143я, ал. 4, т. 12 от законопроекта

			описва схеми, които биха имали въздействие върху установяването на действителните собственици. Чл. 47г, ал. 7 от ЗКПО предвижда хипотеза, в която не се прилагат СФС правилата.
Висш адвокатски съвет	На електронната страница на Министерство на финансите е публикуван проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, с който в глава шестнадесета „Особени производства“, се създава раздел VII „Особени правила за автоматичния обмен на информация за трансгранични данъчни схеми“. Предложените промени са във връзка с транспониране на Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018г. по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане. Срокът за транспонирането ѝ в националното законодателство на държавите членки е 31 декември 2019г., като <i>vacatio legis</i> е 6-месечен, т.е. 1 юли 2020г., когато трябва да влезе в сила. Съгласно чл. 143я, ал. 1 от проекта: „Информация за трансгранични данъчни схеми се предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите от консултант по трансгранична данъчна схема...“. Според	Не се съдържа предложение	Съгласно чл. 143я, ал. 1 от законопроекта, за целите на автоматичния обмен на изпълнителния директор на НАП се предоставя информация не за всяка една данъчна консултация, а само за тези с потенциален риск от избягване на данъчно облагане („които попадат в поне една от категориите, предвидени в чл. 143я, ал. 4“) и които имат трансграничен характер. Преценката дали данъчната схема е с потенциален риск от избягване на данъчно облагане не следва да се прави субективно, а тя вече е направена при формулиране на категориите трансгранични данъчни схеми в директивата (Hallmarks в Приложение IV към директивата). В законопроекта в чл. 143я, ал. 4 са описани схемите, които директивата, съответно законопроектът, считат за такива с потенциален риск от избягване на данъчно облагане („(4) Трансграничните данъчни схеми с потенциален риск от избягване на

	определението в ал. 2 от същия член отнoсно кое лице е консултант, се установява, че според закона това е всяко лице, което е вписано като член на съсловна или професионална организация, свързана с <u>правни</u>, данъчни или други консултантски услуги в Република България. Такова лице трябва да предоставя информация за трансгранични данъчни схеми на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП). На следващо място, самото определение за трансгранични данъчни схеми е толкова широко, че на практика обхваща всякакви услуги, свързани с данъчното облагане, когато се предоставят на две или повече лица, които са местни лица на повече от една държава членка или на трета държава, с което на практика директивата разширява териториалния си обхват по отношение на неограничен брой юрисдикции, видно от предложената разпоредба на чл. 143я, ал. 3 от проекта за ЗИД на ДОПК. Преценката на условията, при които следва да се определя дали една трансгранична данъчна схема е с „потенциален риск от избягване на данъчно облагане” е до такава степен субективна, че на практика се обезсмисля предоставянето на данъчно-правни		данъчно облагане са следните категории:“). При анализ на описаните данъчни схеми и като се вземе предвид, че те трябва да имат трансграничен характер, може да се направи изводът, че в приложното поле на директивата и законопроекта попадат сравнително тесен кръг данъчни схеми.
--	--	--	---

	услуги, в това число и услуги по данъчно планиране от адвокати, предвид опасността от налагане на значителни имуществени санкции и гюби на консултантите за непредоставяне на информация на изпълнителния директор на НАП. Съществен е проблемът и с конфликта на предложените разпоредби с професионалната тайна, която адвокатите са длъжни да пазят. Според чл. 45 от Закона за адвокатурата, всеки адвокат е длъжен да пази тайната на свой клиент без ограничения във времето. Неспазването на това задължение е въздигнато в дисциплинарно нарушение по чл. 132, ал. 1, т. 1 от ЗА, за което съответно е предвидено и налагане на наказание. В тази насока, предвидените проекторазпоредби за освобождаване от задължение за предоставяне на информация, съдържащи се в чл. 143а¹, ал. 10, т. 3 и чл. 143а³, т. 4 от проекта, считаме за лишени от смисъл, тъй като: (i) доколкото данъчнозадълженото лице също е задължено да предостави съответната информация за трансгранична данъчна схема, в която участва, не виждаме никакъв смисъл то да дава съгласие информацията да бъде предоставяно от правния консултант; и
Не се приема	Законопроектът е съобразен с правилата за професионалната тайна, предвидени в Закона за адвокатурата. Именно затова е предвидено, че консултант може да се освободи от задължението за предоставяне на информация за схемата, когато по закон е длъжен да пази тази информация като професионална тайна (чл. 143а¹, ал. 10, т. 3). Предвидената в т. 3 възможност със съгласието на данъчно задълженото лице информацията да бъде предоставена от консултанта, независимо че представлява защитена от закона професионална тайна, има за цел единствено да се улесни данъчно задълженото лице, без това да съставлява нарушение на съществуващите правила за защита на професионалната тайна. В случай че консултантът бъде освободен от задължението за предоставяне на информация, това

	(ii) предоставяне на информация за обобщено съдържание на данъчната схема, без да се разкрива търговска, промишлена или професионална тайна на практика е невъзможно. По смисъла на Закона за адвокатурата цялата схема би представлявала професионална (адвокатска) тайна и като такава е защитена от Закона за адвокатурата. Никакви елементи от нея, включително и общото ѝ описание, не могат да бъдат разкривани. Освен това, по общото описание на съответната схема винаги може да бъде открит конкретния случай, за който тя се отнася, особено при трансграничните данъчни схеми. Не на последно място, чрез разкриването на обобщена информация не би следвало приходните органи да получават консултации за законните начини, по които данъчно задължените лица оптимизират данъчните си задължения.		задължение възниква за данъчно задълженото лице. Задължението за предоставяне не възниква и за двете лица едновременно – или предоставя консултантът, или данъчно задълженото лице, ако първият е възпрепятстван поради наличие на задължение за пазене на професионална тайна. Т.е. с т. 3 се дава възможност на данъчно задълженото лице да избере дали то да подаде информацията или консултантът да го направи вместо него (при условие че и консултантът е съгласен за това). Правилото не е в нарушение на адвокатската тайна, тъй като лицето в крайна сметка се съгласява тя да бъде разкрита и освен това предоставянето на информацията от консултанта не е против неговите права и законни интереси, а точно обратното. Опора за това откриваме и в практиката на ВКС и то по отношение на аналогични въпроси, възникнали в наказателно производство, в рамките на което в много по-голяма степен биха могли да бъдат накарънени правата на лицата. В чл. 143а³, ал. 1, т. 4 от законопроекта се урежда съдържанието на информацията,
--	--	--	---

	На последно място, но не и по значение е обстоятелството, че от подобни трансгранични данъчни схеми зависи инвестиционното решение на определени икономически групи да изберат България като бизнес дестинация, и разпоредбите на ДОПК в тази насока считаме като отблъскващи чуждестранните инвестиции.	Не се съдържа предложение	която следва да се предостави на изпълнителния директор на НАП, когато е възникнало такова задължение. Ако консултантът се е освободил от задължението за предоставяне на информация на основание чл. 143а¹, ал. 10, т. 3, то той няма и да подава информация за обобщено съдържание на данъчната схема. Обръщаме внимание, че правилата на директивата следва да бъдат въведени от всички държави членки на Европейския съюз. Отделно от това, много държави, които са членки на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, имат правила и към настоящия момент за предоставяне на информация за данъчни схеми. Следва да се отбележи, че правилата за предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми на ЕС са разработени и във връзка с окончателния Доклад по Мярка 12 от Плана BEPS на ОИСР относно прилагане на мерки срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби. Доколкото ни е известно, това не е създадо пречка пред инвестициите в
--	---	----------------------------------	--

		тези държави (включително и държави членки, от чието законодателство в голяма степен са възприети правилата в директивата). От друга страна, следва да се отбележи, че инвестиции, които са с потенциален риск от избягване на данъчно облагане, много вероятно биха нарушили фискалните интереси на Република България и на държавите членки на ЕС.
	Не се приема	Според чл. 134 от Конституцията на Република България адвокатурата подпомага гражданите и юридическите лица при защитата на техните законни права и интереси. Адвокатската тайна е структурно необходим, съществен елемент от предоставянето на адвокатската защита. Без гарантирането на адвокатската тайна е невъзможно да бъдат защитени и законните права и интереси на физическите и юридическите лица. Според чл. 45, ал. 2 от ЗА адвокатът няма право да разкрива обстоятелства, които са му били поверени от неговия клиент в качеството му на адвокат, поради което и предвиденото задължение за разкриване на информация на изпълнителния директор на НАП нарушава тежко адвокатската тайна, в следствие на което засяга и защитата на
		Считаме, че правилата, предложени със законопроекта, са в съответствие със Закона за адвокатурата и Конституцията на Република България. Мотивите, изложени по-горе, са приложими и тук.

	законните права и интереси на физическите и юридическите лица. Висшият адвокатски съвет ще предприеме всички необходими действия за опазване на адвокатската тайна и защитата правата и интересите на физическите и юридическите лица в изпълнение на конституционните си задължения. Поради горезложените съображения, не смятаме, че Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018г. относно автоматичния обмен на данъчна информация е транспонирана правилно по отношение на засягането на адвокатската тайна и смятаме, че предвидените промени в проекта на ЗИД на ДОПК в тази част трябва да бъдат приведени в съответствие със Закона за адвокатурата.	Не се приема	Използваната правна техника е в съответствие с чл. 52, ал. 2 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове: „Новият или новите членове, поставени на съответно систематично място в акта, получават номера на члена, след който се намираат. Към номера се поставя поредна малка буква от азбуката. При последващи допълнения, систематичното място на които е между членове с такова
--	--	---------------------	---

	спецификата ѝ надхвърлят предмета на правно регулиране от ДОПК. В противен случай, ако се счете, че отделянето на тези специфични разпоредби в отделен законодателен акт не е целесъобразно, докопкото предложените промени са многобройни и важни, те налагат да се обмисли създаването на нов Данъчно-осигурителен процесуален кодекс.		обозначение, към обозначението на предходния член се прибавя малка арабска цифра горе влясно от буквата.“
yantrova	Няма начин! До гуша ми дойде от измислени "мерки", които задължават нас, счетоводителите постоянно да декларираме нещо си ...! Сега освен всичко друго, освен че сме агенти на ДАНС, трябва да гледаме под лупа дейността на клиентите си и постоянно да я пречупваме през въпроса "дали с това си действие този пък не крие данъци"? Как си представяте, уважаеми дами и господа, оканяните български счетоводители да сме наясно с данъчните закони в цял свят, за да можем да преценим дали действията на даден клиент в даден момент не му дават "данъчно предимство"?!? Не Ви ли стига, че изгонихте повечето инвеститори от България, а новите щом се запознаят с данъчното законодателство въобще не стъпват, ами искате да прогоните и малкото останали чужди фирми?!? Ако има практики, които са Ви известни и Ви	Не се съдържа предложение	С правилата, предложени със законопроекта, се въвежда Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености. Както Република България, така и всички останали държави членки, по силата на членството си в Европейския съюз са длъжни да транспонират директивата в националните си законодателства. Следва да се отбележи, че в последните години в международен план тенденцията е към все по-голяма прозрачност, като правилата срещу изпирането на пари и правилата в областта на обмена за данъчни цели са взаимосвързани,

	смушават - ограничете тях! Ако някой наистина крие данъци чрез международни схеми, Вие със сигурност знаете точно КАК го прави! Няма нужда никой да Ви декларира нищо. Всичко отпадна Ви е ясно! Просто си свършете работата, а нас оставете да си гледаме нашата работа! Горещо Ви препоръчвам да се запознаете със Закон за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност! Оставете ни да работим! Благодаря за вниманието! Успех!		особено в частта за действителните собственици. Конкретно по отношение на счетоводителите като задължени лица за предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми, трябва да се има предвид, че хипотезите, в които това може да се случи, са силно ограничени поради следното: - предмет на предоставяне е информация за трансгранични данъчни схеми, които попадат в поне една от категориите, посочени в чл. 143а, ал. 4 от законопроекта - в тази връзка не всеки счетоводител ще трябва да предоставя информация; - в повечето случаи счетоводителите не разработват или предоставят за прилагане трансгранични данъчни схеми, тъй като предметът им на дейност е различен; - счетоводител, който подпомага или консултира някаква част от трансгранична данъчна схема, може да не е наясно, т.е. да не разполага с информация, че участва в такава. В този случай той може да представи доказателства, че не е знаел и може основателно да се предполага, че не е знаел, че е участвал в такава схема; - дори когато счетоводител е наясно,
--	---	--	---

			че подпомага или консултира част от трансгранична данъчна схема, той е задължен да предостави на изпълнителния директор на НАП информация само за частта, в която той участва.
valentin.2017	Някои бележки относно въвеждането на задължение за деклариране на трансграничните данъчни схеми и на хипотетичното данъчно предимство от тяхното прилагане Противодействието на законните схеми за намаляване на дължимите данъци ще доведе до ефективно повишаване на данъчното облагане на хората с по-високи доходи. Това на пръв поглед е добре за печелене на избори - мнозинството бедни хора ще се радват, че „богатите ще плащат повече“ (по стара прабългарска традиция богатите и умните са обект на омраза и ако им се случва нещо лошо това се харесва на охлоса). Обаче има лесно предвидими негативни ефекти - някои от „богатите“ ще напуснат държавата. Ще отидат в държави, където ефективното данъчно облагане може да бъде по-ниско (например защото имат регресивно облагане - данъчната ставка намалява при повишаване на дохода - или защото могат да ползват законни схеми за	Не се приема	С правилата, предложени със законопроекта, се въвежда Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености. Както Република България, така и всички останали държави членки, по силата на членството си в Европейския съюз са длъжни да транспонират директивата в националните си законодателства. Не се очаква предоставяне на информация за всякакви трансгранични данъчни схеми, а само за схеми, които попадат в категориите, предвидени в чл. 143я, ал. 4 от законопроекта, като само при някои от тях се взема предвид дали от схемата би възникнало данъчно предимство за данъчно задълженото

	намаляване на дължимите данъци). Историята показва, че опитите да се вземат парите на „богатите“ и да се дадат на „нуждаещите се“ водят до трагични резултати. Въпреки, че данъчното облагане не е регресивно, възможността да се извършва законно данъчно планиране води до подобен ефект (хората с по-високи доходи (и даже в някои случаи хората с доходи малко над средните) имат възможност да ползват схеми за намаляване на дължимите данъци). И тази възможност ги задържа в европейските държави. Това особено се отнася за България. Има много хора, които стоят тук само защото данъчното облагане не е много зле и имат възможност да си намалят дължимите данъци като например изберат да регистрират фирмата си в юрисдикции с „преференциално данъчно облагане“ (офшорни зони). И в България плащат данък върху дивидента 5%, ДДС върху стоките и услугите, които потребяват, акцизи, данък върху недвижимото имущество, пътни данъци, местни данъци и такси и т.н. Ако се налага да плащат и допълнително осигуровки и корпоративен данък (а също така и разходи за счетоводство на българска фирма) това ще увеличи данъчната тежест (и като цяло разходите	лице, т.е това е едно допълнително условие, за да стане схема предмет на предоставяне. Целта на директивата е държавите членки да разполагат на един сравнително ранен етап (още преди да започне прилагането на схемата) с информация за евентуални недостатъци в законодателството, които биха довели до изобитване или намаляване на данъчното облагане. Тези схеми не нарушават закона, а обикновено се възползват от празноти в законодателството. Най-често задължено лице за предоставяне на информация за схема, която е сред описаните в чл. 143д, ал. 4, е консултантът. За данъчно задълженото лице задължение възниква само ако то си е разработило схемата (няма консултант) или консултантът е освободен от задължението да предостави информацията поради защитена от закона професионална тайна. Комуникацията между консултантите и данъчно задължените лица относно това кой каква информация ще предоставя на съответния компетентен орган вероятно ще се осъществява по същите канали, по които се комуникира и схемата. Централният
--	---	---

	за правене на бизнес - счетоводство, административна тежест и т.н.) до нива близки до тези в други държави, където срещу данъците си хората получават повече. В този случай отпада една от основните причини да стоят в България. Подобно репресивно данъчно законодателство е атака срещу България, защото може да изгони множество българи, които имат доходи от чужбина в размер около и над средния. (Декларирането на трансграничните схеми за данъчно планиране ще доведе до написване на репресивните данъчни закони, които са насочени срещу тези схеми, това ясно се вижда от публикуваните документи.) Също така регистрирането на фирма в Естония (там данък върху печалбата на фирмата се плаща само върху разпределената печалба - т.е. ако няма дивидент няма данък върху печалбата на фирмата) става още по-привлекателно. Премахването на корпоративния данък би било стъпка в правилната посока - това ще липси от смисъл множество схеми за избягване на данъци и ще спести много разходи за фирмите. Ще се повиши производителността и липсата на постъпления от корпоративен данък ще се компенсират от повишените постъпления		регистър, в който ще се съхранява обменната информация от компетентните органи на държавите членки, е ангажимент на Европейската комисия и до него достъп ще имат само компетентните органи, не и задължените лица. Изискването за издаване на уникален номер на схемата и на конкретното предложение е установено с извънредни актове на Европейската комисия. Останалите коментари не са свързани с конкретния законопроект.
--	--	--	---

	от други данъци. Данъчната конкуренция според мен е важна и не трябва да се премахва. Но не бих имал нищо против, ако държавите от ЕС се договорят всички да премахнат корпоративния данък (данъкът върху печалбата на юридическите лица). Премахването на корпоративния данък ще направи страната малко по-привлекателно място за регистриране на фирма (ще привлечем част от хората, които сега си регистрират фирма в Естония заради липсата на данък върху неразпределената печалба). За да се конкурираме с Естония не е достатъчно да премахнем корпоративния данък. Има отзиви на предприемачи, че в Естония липсва тормоз от страна на данъчните органи, какъвто се наблюдава в България. Има още множество други фактори, които възпират просветените да изберат България вместо Естония за регистрация на фирма, само един елемент е корпоративния данък. Административната тежест е по-малка в Естония. Според някои предприемачи дори фирма във Великобритания е по-добрият вариант от българската фирма, въпреки че данъците в България са уж по-ниски. Въвеждането на задължение да се декларира в какъв размер е данъчното		
--	---	--	--

	предимство ще доведе до нуждата да се върши двойно счетоводство - т.е. да се сметне колко ще са дължимите данъци в случай, че тази схема не се приложи, а се приложи друга, която не е трансгранична или не се приложи никаква схема. Освен това хипотетичното данъчно предимство зависи от избраната методология. По този начин данъкоплатецът е гарантирано в нарушение каквото и да направи (ако е с шапка - нарушител; без шапка - пак нарушител). Историята показва, че държавите, където има въведени такива закони (със шапка си нарушител, без шапка - пак) не свършват добре (ако не се реформират). Този закон ще засегне всички фирми, които имат взаимоотношения с клиенти и доставчици в държава, различна от тази, където са установени както и фирмите с клонове в множество държави. Това особено ще засегне по-малките предприемачи, които се занимават с онлайн бизнес, който има клиенти от множество държави или клиенти, които имат клиенти от множество държави. Защото в този случай винаги може да се твърди, че има някаква трансгранична данъчна схема и трябва да се декларира, да се изчисли и декларира хипотетичното данъчно предимство, което е скъпо за	
--	---	--

	малките фирми. Унищожаването на малките фирми ще бъде пагубно за здравето на свободния пазар и има потенциала да направи множество предприемачи (занимаващи се с онлайн бизнес) наемни работници за големите фирми, но не и в България, а в някои друга държава. "При първоначалното предоставяне на информация за трансгранична данъчна схема се издава уникален номер, който служи за идентификация на схемата във всички държави членки. Консултант или данъчно задължено лице, извършили първоначалното предоставяне на информация за данъчна схема, уведомяват всеки друг консултант или данъчно задължено лице по схемата за издадения уникален номер." И как точно ще става това? Ще се прави централен регистър? Или всеки консултант ще праща e-mail на всички други консултанти? Как ще ги намери? Тъй като данъчните закони са сложни за данъчните консултанти не е съвсем ясно кои схеми са законни и кои не са. Освен това държавата има намерение да обяви за незаконни ползваните законни към момента схеми. Това значи, че данъконициите са в риск да свидетелстват срещу себе си. В цивилизованите държави хората имат	
--	---	--

	право да не свидетелстват срещу себе си. А с този закон се задължават да свидетелстват срещу себе си, което е в противоречие с основен принцип на правото. Да, знам че става въпрос за деклариране на законните схеми, а незаконните по принцип не би трябвало да се прилагат. Но хората как да разберат дали схемата им е законна, даже специалистите се затрудняват да кажат (поради сложността на данъчните закони)? И как да са сигурни, че утре законната им схема няма да стане незаконна и да се окаже, че са свидетелствали срещу себе си? Ако все пак решите да въведете задължение за деклариране на данъчни схеми и данъчно предимство е добре да се изключат някои най-разпространени и известни такива (за да се намали административната тежест като цяло). Например избор на юрисдикция, където да се регистрира фирмата (избира се държава с по-благоприятно данъчно облагане), покупка на акции чрез европейски лицензирани борси (което води до отпадане на задължението за плащане на данък върху печалбата в България). Тоест, идеята ми е самото притежаване на фирма в чужбина и особено покупката на акции и дялове (включително и дялове на борсово	
--	--	--

	търгувани фондове) чрез лицензирана европейска борса (за да се избегне данъка върху печалбата от продажба на финансовите инструменти) да не се разглежда като трансгранична данъчна схема и да не се налага декларирането и, както и декларирането на данъчното предимство. Регистрацията на фирма в България даже може да се разглежда като трансгранична данъчна схема, защото в България данъкът върху печалбата на фирмите е по-нисък от този в други държави. Това значи ли, че всички собственици на български фирми трябва да декларират данъчно предимство от това да регистрират фирмата си в България вместо в друга държава от ЕС? За всяка отделна държава от ЕС ли ще се изчислява данъчното предимство (от това фирмата да се регистрира в България, а не в друга държава от ЕС)? Това би било не двойно, а п-торно счетоводство и абсурдна административна тежест. Може да ви изглежда добре това, че с тези задължения се създават изпипни разходи на предприемачите, които ползват трансгранични схеми (и това ще ги мотивира да не ползват такива схеми). Но това не е съвсем така. Защото бизнесите, които имат клиенти/поставящи в чужбина (например множество бизнес		
--	--	--	--

	моделите на онлайн бизнес) няма начин да не попаднат под някаква схема, без целенасочено да са търсили. Или за да са конкурентни са принудени да ползват някакви трансгранични схеми. С тези регулации им увеличавате разходите. В крайна сметка всички тези разходи (за данъчни консултанти, счетоводство и повишено данъчно облагане) ще ги платят потребителите. Това значи повишаване на цените на стоките и услугите. Ако бизнесът не може да прехвърли тези разходи за данъци и бюрокрация на клиентите си, той просто ще прекрати дейност или ще се премести извън ЕС. Тоест другите държави, които нямат подобни закони, ще се облагодетелстват от законодателния спам на ЕС. Основната ми идея е, че усложняването на законодателството и увеличаването на обема му има негативни ефекти. По-практично би било да се опрости данъчното законодателство и да се примирим с това, че някои бизнес модели ще могат да ползват схеми за данъчно планиране за да намалят дължимите си данъци. Цената, която трябва да платим за да се борим с данъчното планиране (увеличената сложност на законодателството) не си струва, по-добре държавата да се съсредоточи върху данъчното облагане там, където то лесно	
--	--	--

	се налага - големите магазини (супермаркети, хипермаркети, там, където може да се правят контролни покупки) облагането на труда (заплатите в големите фирми) и т.н. Замината на ДДС с данък върху продажбите (на крайни клиенти, да не се бърка с данък оборот, което е много лоша идея) също има потенциал да опрости данъчното законодателство.		
ves56	Искам да изкажа моето пълно неодобрение от действията, които следва да се предприемат, визайки на този законопроект в сила. Очевидно той ще влезе в сила, имайки предвид всички досегашни действия на народното събрание. Да се разберем - уважаваната до скоро професия счетоводител, с тези действия е сведена до елементарен доносник, който не защита своите клиенти и не защита професионалната етика - защото ние вместо да се занимаваме с нашата пряка работа, която съвсем не е малко и е много отговорна, трябва да вършим работата на ДАНС или на контролните органи в НАП? Или това представлява още един начин за прогонване на чуждите инвеститори - нови няма да дойдат, а старите си отиват!!! Моят личен опит в последните няколко години говори за пълно безхаберие на контролните органи на НАП - визирам ул.Аксаков 21. Мога да	Не се съдържа предложение	С правилата, предложени със законопроекта, се въвежда Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености. Както Република България, така и всички останали държави членки, по силата на членството си в Европейския съюз са длъжни да транспонират директивата в националните си законодателства. Следва да се отбележи, че в последните години в международен план тенденцията е към все по-голяма прозрачност, като правилата срещу изпирането на пари и правилата в областта на обмена за данъчни цели са взаимосвързани,

	напиша цяла книга по темата, която ще се превърне в бестселър - така че, нищо нормално няма в този законопроект !!! Изработете напълно нови и смислени, добре стиковани закони в областта на данъчното законодателство - това не е никак трудно стига да има добра воля и компетентност!!! Повечето от тях отдавна са неактуални - няма нужда от "кръпки"!!! Това повече подхожда на едно тоталитарно законодателство, където всичко е под контрола на една институция!!!		особено в частта за действителните собственици. Конкретно по отношение на счетоводителите като задължени лица за предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми, трябва да се има предвид, че хипотезите, в които това може да се случи, са силно ограничени поради следното: - предмет на предоставяне е информация за трансгранични данъчни схеми, които попадат в поне една от категориите, посочени в чл. 143я, ал. 4 от законопроекта - в тази връзка не всеки счетоводител ще трябва да предоставя информация; - в повечето случаи счетоводителите не разработват или предоставят за прилагане трансгранични данъчни схеми, тъй като предметът им на дейност е различен; - счетоводител, който подпомага или консултира някаква част от трансгранична данъчна схема, може да не е наясно, т.е. да не разполага с информация, че участва в такава. В този случай той може да представи доказателства, че не е знаел и може основателно да се предполага, че не е знаел, че е участвал в такава схема; - дори когато счетоводител е наясно,
--	--	--	---

			че подпомага или консултира част от трансгранична данъчна схема, той е задължен да представи на извършителния директор на НАП информация само за частта, в която той участва.
violata_doleva	Парламентът се напълни с хора, които нямат елементарна представа, какво точно влиза в дейността на един счетоводител! Пълно е с бизнесмени, адвокати, лекари и пр., но с такива хора не се коват закони, които са в полза на икономиката. Знае ли някой от "богоизбраните", че от зората на демокрацията се навървиха 220 закони и "закончета", да не говорим, че нито един не е толкова ясен и коректен, та се налага след това да се четат и правилниците за прилагането им. Вие, от групата на "бизнесмените", наистина ли бихте си назначили счетоводител, който всеки момент може да Ви "подстави" пред ДАНС по ЗМИП или такъв, който при икономия от какъвто характер ще направи същото, но пред НАП? Защо не задължите всяка фирма, да назначи Юрисконсулт, който да отговаря за тези дейности? Защото е от Вашия	Не се съдържа предложение	С правилата, предложени със законопроекта, се въвежда Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета от 25 май 2018 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености. Както Република България, така и всички останали държави членки, по силата на членството си в Европейския съюз са длъжни да транспонират директивата в националните си законодателства. Следва да се отбележи, че в последните години в международен план тенденцията е към все по-голяма прозрачност, като правилата срещу изпирането на пари и правилата в областта на обмена за данъчни цели са взаимосвързани, особено в частта за действителните собственици.

	бранш Явно, когато едно съсловие не прави стачки, Вие го мачкате. А на Европа "копче" не смее да кажете, за поредната ГЛУПАВА директива!	ли?	Конкретно по отношение на счетоводителите като задължени лица за предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми, трябва да се има предвид, че хипотезите, в които това може да се случи са силно ограничени поради следното: - предмет на предоставяне е информация за трансгранични данъчни схеми, които попадат в поне една от категориите, посочени в чл. 143я, ал. 4 от законопроекта - в тази връзка не всеки счетоводител ще трябва да предоставя информация; - в повечето случаи счетоводителите не разработват или предоставят за прилагане трансгранични данъчни схеми, тъй като предметът им на дейност е различен; - счетоводител, който подпомага или консултира някаква част от трансгранична данъчна схема, може да не е наясно, т.е. да не разполага с информация, че участва в такава. В този случай той може да представи доказателства, че не е знаел и може основателно да се предполага, че не е знаел, че е участвал в такава схема; - дори когато счетоводител е наясно, че подпомага или консултира част от трансгранична данъчна схема, той е
--	--	------------	--

			задължен да предостави на изпълнителния директор на НАП информация само за частта, в която той участва.
Мети	Изразявам несъгласието си с тези мерки поради следните причини: 1. Нясна дефиниция на обхват на схема. Така написан текста означава, че всяка транзакция към и от чуждестранно лице може да се определи като транснациона данъчна схема. Възможно е широко тълкуване на понятието. Възможно е да получиш или предоставиш услуга на чуждестранно лице, което да я предостави на трето лице или да е подизпълнител на трето лице, но българската фирма да няма представа за това. 2. Повишаване на административната тежест.	Не се съдържа предложение.	1. Чл.143д, ал. 1 във връзка с ал. 4 от законопроекта предвижда, че информация се предоставя на изпълнителния директор на НАП само за схеми, които попадат в изброените в ал. 4. 2. Характерът на предоставяната информация предполага, че хипотезите, в които би възникнало задължение за оповестяването ѝ, са силно ограничени, а дори и в случаите, когато такова възникне, информацията е вече налична при лицата и не се налага нейното изготвяне само за целите на автоматичния обмен. Предвижда се създаването на електронна услуга на интернет страницата на

		Националната агенция за приходите, където информацията да бъде предоставяна в предварително дефинирани полета. В този смисъл за лицата няма да възникне необходимост да правят допълнителни разходи за изпълнението на предвидените задължения.
3. Излишни допълнителни разходи на време и енергия при условие, че имаме 10% данък при източника, СИДДО с повечето държави, декларация за прилагане на СИДДО, отчети пред БНБ		3. Не става ясно каква връзка се прави с данъка при източника и СИДДО. Целта на автоматичния обмен на информация за трансгранични данъчни схеми е преди всичко идентифициране на слабостите в законодателството, които биха допуснали заобикаляне или отклоняване от данъчно облагане.
4. При положение, че транзакции над 30000 лв. се отчитат от местните банки към НАП, данъчната администрация може да проверява операциите, за които би възникнало съмнение за трансгранична схема.		4. Предоставянето на информация и автоматичният обмен на тази информация с компетентните органи на другите държави членки не е в пряка връзка с трансфера на средства/платания по различни сделки. Целта на уредбата е да се идентифицират данъчни схеми с потенциален риск от избягване на данъчно облагане още преди и независимо дали същите са

	5. Счетоводителят регистрира стопанските операции и в повечето случаи е последващ фактор. Рядко управителите споделят бъдещите си търговски взаимоотношения предварително. Проекта за промяна на закона предопределя налагането на санкции	приложени на практика или дали има трансфер на средства. 5. Хипотезите, в които счетоводител може да се окаже в качеството на задължено лице за предоставяне на информация за трансгранични данъчни схеми, са ограничени, като трябва да се има предвид следното: - предмет на предоставяне е информация за трансгранични данъчни схеми, които попадат в поне една от категориите, посочени в чл. 143а, ал. 4 от законопроекта - в тази връзка не всеки счетоводител ще трябва да предоставя информация; - в повечето случаи счетоводителите не разработват или предоставят за прилагане трансгранични данъчни схеми, тъй като предметът им на дейност е различен; - счетоводител, който подпомага или консултира някаква част от трансгранична данъчна схема, може да не е наясно, т.е. да не разполага с информация, че участва в такава. В този случай той може да представи доказателства, че не е знаел и може основателно да се предполага, че не е знаел, че е участвал в такава схема; - дори когато счетоводител е наясно, че подпомага или консултира част от трансгранична данъчна схема, той е
--	---	---

	6. Размерът на административните санкции не кореспондира с възнаграждението на счетоводителя, а той ще носи отговорност пред ръководството.		задължен да представи на изпълнителния директор на НАП информация само за частта, в която той участва. 6. Когато счетоводител е наето лице и има работодател, няма да отговаря на дефиницията за консултант по смисъла на законопроекта. Ако работодателят като данъчно задължено лице е разработил трансгранична данъчна схема с или без помощта на счетоводителя му, тогава задължено лице за предоставяне на информацията е самият работодател (чл. 143я², ал. 1, т. 1 от законопроекта). Ако счетоводителят, въпреки че е наето лице, на собствено основание консултира друго данъчно задължено лице във връзка с трансгранична данъчна схема, приложими са аргументите по т. 5, но в този случай счетоводителят не отговаря пред работодателя си. Предложеният размер на административнонаказателните санкции в българския закон е значително по-нисък от този, въведен в други държави членки. Причината за високите санкции е значимостта, която се отдава на посочения по-горе
--	--	--	---

	7. Въвеждането на мерките, формулирани по този начин ще откаже чуждестранните инвеститори да правят бизнес в България, при положение, че за всяка сделка с чуждестранно лице ги очаква потенциална глоба от минимум 2 х.лв.		режим в международен план.
Адвокатско дружество „Димитров, Петров и Ко.“	Съгласяваме се с изложените становища и предложените промени от IFA (International Fiscal Organization) България, както и Висшия адвокатски съвет, касаещи предложения проект.	Не се приема	7. Правилата на директивата следва да бъдат въведени от всички държави членки на Европейския съюз. Отделно от това, много държави, които са членки на ОИСР, имат и към настоящия момент правила за предоставяне на информация за данъчни схеми. Доколкото ни е известно, това не е създадо прека пред инвестициите в тези държави (включително и държави членки, от чисто законодателство в голяма степен са възприели правилата в директивата).
	В допълнение, моля да бъде взето предвид и следното становище относно чл. 143я ¹ , ал. 3, изречение последно от предложеното изменение, касаещ знанието за участие в данъчна схема от страна на консултанта. Така предложената формулировка на пирираната разпоредба, дава възможност за тълкуване в смисъл, че в тази хипотеза	Разпоредбата на чл. 143я ¹ , ал. 3 от законопроекта почти дословно повтаря текста на чл. 1, параграф 1, буква „б“ относно т. 21 от директивата. В самото определение за консултант по чл. 143я ¹ , ал. 3 (и съответната разпоредба от директивата) е посочено, че това е всяко лице, което <i>предвид</i>	

	лицето е длъжно да докаже своето незнание за подлежаща на предоставяне данъчна схема. Подобно тълкуване от една страна не е заложено в Директива (ЕС) 2018/822 на Съвета (Директивата), а от друга противоречи на основни правни принципи, прогласени в Конституцията и международните актове, по които България е страна. На първо място следва да бъде взета предвид формулировката на Директивата, съгласно която „<i>Всяко лице има правото да представи доказателства, че това лице не е знаело(...)</i>“ Следователно актът дава право на лицето, да представи доказателства, но не поставя това в негово задължение в евентуално производство. От текста става ясно, че Директивата няма за цел размятане на доказателствената тежест, при установяване на съпричастност към определена данъчна схема. От друга страна, предложеният законопроект предвижда налагането на административни наказания за лицата, които не спазват вменените им задължения да предоставят информация. Следователно контролът за спазване на предложените разпоредби, ще се осъществява по реда на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Последният, от своя	относимите факти и обстоятелства и въз основа на наличната информация и експертни познания и опит, необходими за представянето на такъв вид услуги, знае или може основателно да се предполага, че знае, че е поело задължение да представи пряко или чрез други лица помощ, съдействие или консултация по отношение на изготвянето, предлагането на пазара, организирането, управлението или предоставянето за прилагане на трансгранична данъчна схема по чл. 143я. Предвидената възможност във второто изречение да представи доказателства, че не е знаело и може основателно да се предполага, че не е знаело, че е участвало в подлежаща на предоставяне трансгранична данъчна схема, като се позове на всички относими факти и обстоятелства, наличната информация и на своите експертни познания и опит, всъщност представлява възможност за лицето да докаже, че не е консултант по смисъла на дефиницията и поради това не е задължено да предоставя информация за конкретната схема. Лицето има интереса и възможните средства да докаже обстоятелството,
--	--	---

	страна, препраща към разпоредбите на Наказателния кодекс и Наказателно-процесуалният кодекс, за неуредените случаи. В този смисъл, основен принцип на наказателното, респ. административнонаказателното производство е този за презумпцията за невинност, прогласена в чл. 31 от Конституцията и чл. 5 от ЕКПЧОС. Изложеният принцип поставя в тежест на съответния държавен орган да докаже наличието на всички елементи от състава на престъплението/нарушението. Тоест, поставяне в тежест на задълженото лице да докаже липсата на определен съставомерен факт (в случая незнанието за подлежаща на предоставяне данъчна схема), би противоречало пряко на Конституцията и цитираният основен правен принцип. В допълнение, следва да се посочи, че съгласно трайното разбиране на съдебната практика и правната доктрина, отрицателните факти не подлежат на доказване от страните, които са ги навели. Изолирани са случаите на изключението от това правило (например, при предявен иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, ер.чл. 225, ал. 1 КТ, за обезщетение за оставане без работа. В този случай работникът следва да докаже, периода на оставане без работа.	предвидено в изречение второ на чл. 143а¹, ал. 3. Нито в директивата, нито в законопроекта разпоредбата има за цел да се прехвърли тежестта на доказване. В директивата разпоредбата е включена по-скоро, за да отрази едновременно спецификите на англосаксонското и континенталното право. Въпреки че правилото се подразбира, същото е въведено изрично с идеята законопроектът да е по-близко до изискванията на директивата и за да се избегне евентуална наказателна процедура срещу Република България.
--	---	--

	Това е така поради наличието на нормативно установен документ — трудова книжка, какъвто документ не е налице за настоящите обстоятелства). Тоест, тълкуване в обратния смисъл би било в противоречие на този принцип и би поставило задълженото лице, в значително затруднение и дори невъзможност да защити своите права. Не на последно място, евентуалното тълкуване, че консултантът следва да докаже незнанието си за участие в подлежаща на предоставяне данъчна схема, е в противоречие на правилата на формалната логика. Няма как едно лице да докаже факт или липсата на такъв, ако то изначално не знае за него. Знанието е явление от вътрешния свят на лицата, за което може да се съди единствено по техни действия, които го демонстрират. Незнанието от своя страна няма как да бъде демонстрирано, дори и чрез предвидените в коментарианата разпоредба средства. Следователно, не следва да бъде поставяно задължение за лицата да доказват факти, за които е изначално невъзможно да бъдат доказани. На основание горните доводи, с цел избягване на горното тълкуване и внасяне на допълнителна яснота, предлагаме между първо и второ изречение на чл. 143я% ал. 3 да бъде добавено следното		
--	--	--	--

	изречение: "Знанието за участие в поддеска на предоставяне трансгранична данъчна схема подлежи на доказване от органите по приходите."		
Международната Фискална Организация (International Fiscal Association)	1. Обхват относно данъци Съгласно Проекта на ЗИД на ДЮПК, за целите на въвеждането на новите правила в глава шестнадесета "Особени производства" се създава раздел VII "Особени правила за автоматичен обмен на информация за трансгранични данъчни схеми" с чл. 143ю-143я⁴. От друга страна в чл. 143б, ал. 2 от раздел V, с който бе въведена Директива 2011/16/ЕС, изрично е посочено, че: (2) Разпоредбите на този раздел не се прилагат по отношение на: 1. данък върху добавената стойност, мита и акцизи; 2. задължителни осигурителни вноски; 3. такси за издаване на удостоверения и на други документи, издавани от държавни и местни органи; 4. вземания с договорен характер, включително възнаграждения по договор за услуги от обществен интерес. Горепосочената разпоредба правилно въвежда посочените изключения, които се отнасят и за последващите допълнения на Директивата, включително и за допълненията с Директивата на Съвета от	Приема се	Основните правила за обмена на информация, включително автоматичния обмен, са уредени в раздел V на глава шестнадесета, а раздел VII предвижда особените правила. Като вид автоматичен обмен обменът на информация за трансгранични данъчни схеми се подчинява на общите правила за обхвата на данъците, за които се отнася. Независимо от това, с оглед яснота законопроектът е прецизиран, като изрично се посочва обхватът на данъците, за които се прилагат правилата на раздел VII. Систематичното място на правилото според нас е в раздел VII.

	25 май 2018 г. Въпреки това, изричното посочване в чл. 143б, ал. 2, че разпоредбите на този раздел, а именно раздел V не се прилагат спрямо посочените изключения създава предпоставка за неяснота и правна несигурност относно приложението на изключението спрямо раздел VII, с който са въведени правилата на Директивата. В тази връзка предлагаме с Проекта на ЗИД на ДОПК да се промени разпоредбата на чл. 143б, ал. 2 в смисъл, че изключенията се отнасят за всички разпоредби на ДОПК, с които е въведена Директива 2011/16/ЕС, включително нейните допълнения. В тази връзка може да бъде направена референция към съответните раздели на Глава шестнадесета на ДОПК.		
	2. Задължени лица С Проекта на ЗИД на ДОПК се въвежда понятието „консултант“ като основен субект, за който би възникнало задължение за предоставяне на информация. Нещо повече, както е посочено в Мотивите към ЗИД на ДОПК, законопроектът различава две групи „консултанти“. Предложено е и неизчерпателно изброяване какви лица могат да бъдат консултанти, например адвокати, данъчни консултанти,	Не се приема	В българския език терминът „посредник“ е наговарен с друго смислово значение – предполага, че лицето опосредява отношенията на поне две други лица. Използването на този термин би създавал неяснота по отношение на кръга на задължените лица, тъй като целта на директивата е да бъдат обхванати всички лица, които разработват, предлагат, подпомагат и т.н. трансгранична данъчна схема. Буквалният превод на

	счетоводители и др., което обаче не е много ясно с оглед нерегламентирани (за разлика от други държави) статус на консултантите у нас и разликата с Директивата. Последната използва понятието „посредник“, което отразява по-коректно целите на Директива (ЕС) 2018/822, а именно маркиране на кръг от лица, за които може да възникне задължение за предоставяне на информации извън случаите, в които данъкоплатците имат такова задължение. Използването на понятието „посредник“ ще увеличи смисловото сходство с Директивата и ще помогне унифицираното тълкуване на разпоредбите на ДООК в духа на Директива (ЕС) 2018/822. В тази връзка, предлагаме да се замени терминът „консултант“ с „посредник“, да се използва същото определение и съответните разпоредби, които определят хипотезите на възникване на задължение за предоставяне на информации.	думата „intermediary“ (възприета в директивата от законодателството на някои англоезични държави) с българската дума „посредник“ би създавал неснота по отношение на задължените лица. В много от случаите лицето не е посредник между две данъчно задължени лица, а предоставя консултации с предмет трансгранична данъчна схема на едно единствено данъчно задължено лице. Тези случаи също са в обхвата на директивата и в този смисъл точно използването на термина „консултант“ е най-близко до съдържанието на „intermediary“ и е в духа на директивата. Смислово най-близко до съдържанието на понятието „intermediary“ на български език според нас е „консултант“. Именно защото в България не е регулирана професията на консултанта, в понятието попадат най-широк кръг лица, които предоставят съвети относно дейността на други лица, включително които разработват, предоставят, предлагат и т.н. трансгранични данъчни схеми на свои клиенти. Не е определено как се нарича лицето, а дейността, която се осъществява. Освен това самият
--	---	---

			законопроект създава дефиниция за това кои лица следва да се разглеждат като консултанти за целите на съответния режим. Законопроектът възпроизвежда дефиницията за консултант от директивата в чл. 143я ¹ . Хипотезите, в които за консултант възниква задължение за предоставяне на информацията в България, са уредени от гледна точка на България. В българския закон не е редно правилата да се разписват като приложими за всички държави членки, както обикновено е подходът в директивите. Само в ограничени хипотези е допустимо разпоредбите да са по-общи, като в този случай обикновено се цели задължените лица да са наясно, че имат огледални или свързани задължения и в друга държава членка и е необходимо да проверят и съответното друго национално законодателство.
		Не се приема	Трансграничните данъчни схеми са описани почти дословно в законопроекта, както са уредени в приложеното към директивата. Наличието или липсата на заглавия, съответно на групиране на видовете
	3. Унифициране на структурата на критериите за определяне на отчетна трансгранична данъчна схема с приложената структура на Анекс IV на Директива (ЕС) 2018/822 Считаме, че въведеното в ДОПК		

	изброяване на категориите трансгранични данъчни схеми в точки от 1 до 15 на ал. 4 на чл. 143а от ЗИД на ДООПК ще доведе до разпопосочно тълкуване не в духа на Директива (ЕС) 2018/822 на приложимите категории на трансгранични данъчни схеми. В тази връзка, бихме искали да отбележим, че уточнението в ал. 5 на чл. 143а относно прилагането на теста за получаване на данъчно предимство не е достатъчна мярка да осигури прилагането на разпоредбите на ДООПК в най-висока степен на смислово значение с разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/822. Следва да се има предвид, че няма никаква практика на ниво Европейски съюз относно прилагането на този режим. Предполага се, че Европейската комисия може да излезе със обяснителни документи относно прилагането на режима. Също така, Съдът на Европейския съюз най-вероятно ще тълкува разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/822. Във връзка с гореизложеното, считаме, че приемането на същия подход при представянето на отделните категории, както са структурирани в Анекс IV на Директива (ЕС) 2018/822 ще осигури висока степен на правилно и последователно идентифициране на трансграничните данъчни схеми, които	схеми, не внася допълнителна яснота по отношение на тяхното съдържание. За схемите, които са свързани с основната полза, дори в директивата това не следва от заглавията на подразделите, в които са групирани схемите, а от Част I на приложение IV към директивата, в която се съдържат препратки по отношение на схемите, за които този критерий се взема предвид. Този текст е въведен с чл. 143а, ал. 5 и 6 от законопроекта. По отношение на схемите, свързани с трансферно ценообразуване, в законопроекта е направено съответното прецизиране. Следва да се има предвид, че българската държава не е длъжна да следва буквално структурата на директивата или да преписва нейните разпоредби. Това следва от характера на законодателния акт „директива“, при който за разлика от регламента държавата е задължена да постигне предвидените от директивата резултати. Предложеният законопроект е съобразен с правилата на нормотворчеството, приложими в България, а едновременно с това следва доколкото е възможно текстовете в директивата. Също така някои от
--	--	---

подлежат на отчитане. Това ще увеличи правната сигурност при прилагането на новите правила от всички засегнати лица, включително в хипотези на участие на лица от повече от една юрисдикция на ЕС, когато се налага определяне на задължение за отчитане. Във връзка с гореизложеното, предлагаме разпоредбите на Анекс IV да бъдат въведени в същата структура в ДОПК относно категориите на отчетни трансгранични данъчни схеми, като бъдат възпроизведени идентично в ДОПК с нормите на Анекс IV.		правилата, установени с директивата, са препоръчени, като се следва определена логическа последователност – общи правила на обmena, предмет на обmena (трансгранична данъчна схема, понятия и категории), правила за предоставянето за основните задължени лица – консултантите (понятието за консултант, срокове за подаване на информацията, основания за освобождаване); правила за предоставянето на информацията, когато информацията не се подава от консултант – подаване от данъчно задължено лице (понятието за данъчно задължено лице, срокове за подаване на информацията, основания за освобождаване); съдържание на предоставяната/обменната информация; други разпоредби.
4. Отпадане на разпоредбата на чл. 143я, ал. 13 относно задълженията на консултанти, които са обвързани със законово задължение за пазене на професионална тайна Разпоредбата на чл. 8аб, пар. 5 от Директивата дава възможност на държавите-членки да освободят лицата от задължението за предоставяне на	Не се приема	Правилото на чл. 143я, ал. 13 от законопроекта гарантира осъществяването на контрол от страна на органите по отношение на изпълнението на задължението на консултантите да уведомят друг консултант по схемата/данъчно задълженото лице, че той/то трябва да извърши оповестяването, както и

	информация, когато оповестяването би нарушило нормативно установено задължение за пазене на професионална тайна, предвидено в правото на държава-членка. Тази разпоредба цели да осигури спазването на законовите и конституционни задължения на държавата-членка за опазване на тайна от консултанти и посредници. Следва да се отбележи, че някои професии в България имат много широко задължение за пазене на клиентска тайна, предвидено в Конституцията и закона (адвокатите) или в специални закони (нотариуси, съдебни изпълнители). В частност, адвокатската тайна е конституционен принцип в България (чл. 30, ал. 1 от Конституцията) и изключва предоставянето на каквато и да била информация без съгласието на клиента, включително изключва разкриването на информация за самоличността на клиента, обстоятелствата на случай му и другите лица, обслужващи клиента и станали известни на адвоката. Задължението за пазене на тайна на адвоката е безусловно и безсрочно, и нарушаването му е основание за дисциплинарно наказване на адвоката. В тази връзка, адвокатите не биха могли да изпълняват задълженията по ал. 13, тъй като това нарушава изискванията на Конституцията и Закона за адвокатурата.	изпълнението на задължението от страна на другия консултант/данъчно задълженото лице. Без такъв контролен механизъм българската страна не може да гарантира спазването на правилата на директивата. Предвиденото правило в чл. 143я, ал. 13 от законопроекта не е в противоречие с правилата за професионалната тайна и по-специално с правилата за адвокатската тайна по Закона за адвокатурата и принципите на Конституцията. По силата на чл. 143я, ал. 10, т. 3 консултантът се освобождава от задължението да предостави информация за схемата, когато по закон е длъжен да pazi тази информация като професионална тайна. В този случай задължението възниква за останалите консултанти по схемата или данъчно задълженото лице. Задължението на консултанта да уведоми компетентния орган за консултантите или данъчно задълженото лице, които следва да предоставят информацията, не разкрива съдържанието на данъчната схема/ на консултацията. Дори когато друг
--	---	---

	В тази връзка предлагаме разпоредбата на ал. 13 на чл. 143я да отпадне, още повече, че изпълнението на изискванията на чл. 8аб, пар. 5 от Директивата е гарантирано от разпоредбата на ал. 12 на чл. 143я и следващото се задължение на данъчно задължените лица да разкриват информация тогава, когато тази информация не е разкрита от посредник или консултант.		консултант или данъчно задължено лице предостави впоследствие информацията, съдържанието ще бъде разкрито от него, а не от първия консултант. В подкрепа на твърдението, че разкриването на информация за лицето, което следва да предостави информация за схемата, не би било нарушение на адвокатската тайна, е например Решение № 244 от 15.01.2019 г. на ВКС по н. д. № 1139/2018 г., III н. о., НК: „Задължението за опазване на адвокатската тайна корелира с правото на клиента да изисква от адвоката да не разгласява пред други адвокати или пред трети лица поверените му обстоятелства. Наред с това обхватът на задължението за опазване на адвокатската тайна може да бъде изведен от разпоредбите на Конституцията, процесуалния закон и Закона за адвокатурата. Така чл. 30, ал. 5 от Конституцията предвижда, че всеки има право да се среща насаме с лицето, което го защитава, а тайната на техните съобщения е неприкосновена. Съгласно чл. 121, ал. 2 от НПК свидетелят не може да бъде разпитван относно обстоятелствата, които са му били поверени като защитник или
--	---	--	--

			повереник или са му станали известни като преводач при срещите на обвиняемия със защитника, а според чл. 45, ал. 2 от Закона за адвокатурата адвокатът няма право като свидетел да разкрива обстоятелства, които са му били поверени в качеството му на адвокат от негов клиент или от друг адвокат относно клиент. <i>От изложеното следва, че адвокатската тайна се простира върху съдържанието и насоката на дадената консултация, но не и върху самия факт, че едно лице се е обвърнало към адвокат за правен съвет и съдействие.</i>
			В допълнение следва да се отбележи, че ако не бъде въведено правилото, може да се стигне до ситуация, в която нито консултантът, нито данъчно задълженото лице да подаде информацията. Подобно развитие би могло да има като евентуален ефект започване на процедура за нарушаване на правото на ЕС и ограничаване на обхвата на професионалната тайна за целите на автоматичния обмен на информация.
5.	Отпадане на задължение за данъчно задължените лица за посочване дали прилагат трансгранична данъчна схема и	Не се приема	Параграф 6 от ПЗР на законопроекта въвежда правилото на чл. 8аб, параграф 11 от директивата. Тази

	на уникалния номер на такава в декларациите по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) и по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ). Считаме, че въведеното задължение е прекомерно и в нарушение на принципа на пропорционалността. Предложените разпоредби на ДОПК изчерпателно посочват хипотезите, в които данъчно задължените лица следва да предоставят информация за съответните трансгранични данъчни схеми, които прилагат. От друга страна, в информацията, която се подава за съответната схема при всички случаи съдържа информация за идентифициране на данъчно задължените лица. Също така, подробно са регламентирани хипотезите, за поемане на задължението за предоставяне на съответната информация към данъчните власти. Неизпълнението на съответните задължения е скрепено с предвидените в ЗИД на ДОПК санкции. В тази връзка, считаме, че въвеждането на допълнително задължение за посочване на трансгранична данъчна схема в съответните декларации е прекомерна мярка. По същество, такава мярка няма да допринесе за повишено идентифициране на потенциални рискове от избягване на		хипотеза на предоставяне на информация не дублира задължението на консултанта/данъчно задълженото лице за предоставяне на информация по глава шестнадесета, раздел VII, доколкото в този случай информацията се предоставя на един по-ранен етап преди изобщо схемата да започне да се прилага и без значение дали изобщо ще се прилага. Задължението за посочване в декларацията от данъчно задълженото лице е свързано с вече започнало прилагане на схемата.
--	--	--	--

	данъчно облагане. Подобно задължение не е предвидено в Директива (ЕС) 2018/822, която осигурява достатъчно надеждни гаранции за това да не останат неотчетени трансгранични данъчни схеми. Във връзка с горепозложеното, предлагаме да отпадне задължението за посочване на трансгранична данъчна схема в декларациите по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) и по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ).		
--	--	--	--

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № 902-01-62

Дата 14 / 11 2019 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ16 54
ириг

№...02.01-135.....

... 14 ноември 2019 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО
СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение № ...679..... на Министерския съвет от 2019 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за съответствие с правото на Европейския съюз.
5. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 679

от 14 ноември 2019 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на финансите да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:

Апостол Михов

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 950-01-268 / 15. 11. 2019 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, № 902-01-62, внесен от Министерски съвет на 14.11.2019 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по бюджет и финанси

Комисии:

- Комисия за наблюдение на приходните агенции и борба със сивата икономика и контрабандата
- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

